B 2 M. Roma. Soc. Jesu ...
3
80

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

EVRIPIDIS ELECTRA

Nunc primum in lucem edita.

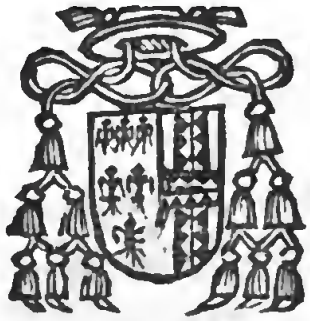

BIBLIOTECA NAZ.
ROMA
VITTORIO EMANUELE

Cum Priuilegio Pontificio, & Cæsareo ad Decennium.

ROMÆ. MDXXXXV.

69.2:A.23

PETRVS VICTORIVS NICOLAO ARDINGHELLO CARDINALI SAL:

81
BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Viget adhuc in me Ardinghelle ampliſſime ſtudium illud, quo ſuperioribus annis valde flagraui: bonos auctores adiuuandi: nec ceſſo, quum per occupationes licet aliquid operæ, diligentiæq; huic etiam parti literarū dicare. Qui mei labores aliquando foras prodibunt, & aliquid vtilitatis, vt ſpero, ſtudioſis bonarum artium adportabunt. Nunc quum in manus meas venerit Euripidis Electra, quæ adhuc in tenebris latuit, ac ſitu pene, carieq; conſecta erat, viſum mihi eſt illam ad te mittere, quem, quā vis multis, magnisq; negotiis diſtentum eſſe ſciam, tamen toto animo literarum ſtudia, & ingenuas artes amare cognoui. Arbitror.n.hoc munuſculum tibi, & ob poematis excellentiam, & ob auctoris nobilitatem non parum gratum fore. tu vero quum ipſe diligenter legeris, ſi tibi videbitur, aliis etiam legendam, ac formis quoq; excudendam dabis. Quod quia te cunctis in rebus publicorum commodorum ſtudioſum cognoui, omnino puto eſſe facturum. E tenebris autem illam primum eruerunt ingenioſi, eruditiq; adoleſcentes, Ciues noſtri, Bartholomæus Barbadorus, ac Hieronymus meus, quum vetera huius poetæ exemplaria vt iam editas Tragœdias multis mendis ſcatentes, cum illis conferrent, vn

dicq conquirerent, ac ſedulo illa pertractarent, ſtatimq ad me attulerunt: Quo duce illi in ſtudiis literarū vſi ſunt. ipſe poſtea accurate lectam, & nō paucis locis purgatam (præcipue autem perſonæ perturbatæ erant) quæ à te quoque legeretur, dignam eſſe exiſtimaui. Quin autem illa Euripidis ſit dubitari nō poſſe arbitror, præterquam enim quod inter medias eius poetæ fabulas in vetuſtiſſimo codice interiecta eſt, teſtimonio antiquorū ſcriptorum id liquido confirmatur, qui inde exempla ſæpe ſumunt. Stilus quoq id, & elegantia Sermonis manifeſto declarant. Vnde autem hoc boni, quicquid eſt, manauerit, ſignificare etiam tibi, aliisq non inutile exiſtimaui, ne & illis ſui laboris merces eriperetur, & vt quotidie magis, magisq ad laudem ea deguſtata, excitarentur. Nam quod tibi eam mittendam ſtatui, non dici poteſt quantopere illi gauiſi ſint: Sunt enim mirum in modum amplitudinis, dignitatisq tuæ amatores, & incredibiles animi tui dotes (vt debent) admirantur. Quod quum ſua ſponte faciant: cui enim cognita non eſt eruditio, probitas, humanitas, admirabilis quædam naturæ tuæ comitas, qua omnium animos, eorum etiam, qui te ſemel viderunt, tibi concilius? Faciunt etiam hortatu meo, ac crebra tuarum illarum præclariſſimarum virtutum prædicatione. Ipſe ſane, quum ſemper te dilexerim, nūc vero tantis honorum gradibus merito auctum, colam, ac nonnulla, quæ non omnino vacua conſilio mihi fuiſſe videntur, aliquando fecerim, nihil vnquam mihi ſapientius feciſſe videor, & in quo mihi magis placeam, quam quod mature ingenii tui diuinitatem perſpexi, & exorientes laudes tuas quātum potui, celebraui, demūq

te mihi vnum præcipue ſemper obſeruandum eſſe duxi. ſed nimis prouectus ſum, quum tamen paruam partem tuarum virtutum attigerim, amor autem idem ille, & ingens admiratio tui me vltra quàm nunc oportebat abripuit, atq; aſportauit. Vale, & me ama.

Florentiæ Pr: K. Mart: M. D. XLV.

ARGVMENTVM.

CÆSO per dolum Agamennone, regnoque Argiuorũ occupato Ægiſthus, filios quoque ipſius interimere voluit. Oreſtes infans e media cæde à ſorore Electra ereptus, ſeruo in aliam terram aſportandus traditur. fœminis vitâ ſocia facinoris Clytæmneſtra ab adultero impetrauit, quarum alteram ferociorem quũ iam nubilem Ægiſthus videret, periculum ſibi inde creari exiſtimans, nobili alicui dare nuptum recuſauit, nec domi grandem iam tenere, metuens furtiuas nuptias, tutum eſſe credens, colono cuidam conciliauit, qui ſe indignum eo matrimonio intelligens, integram eam ſeruauit. Oreſtes adultus, & patris vlciſcendi, & regni recuperandi cupidus, clàm in agrũ Argiuum ſe contulit, ſororemq;, quam extra vrbem viuere audierat inuenit. à qua quid fieri oporteret admonitus, vſusq; opera veteris ſui conſeruatoris, manuq; fidelis amici comitisq; Pyladis, Ægiſthum primum in agro imolantem necauit, deinde Clytæmneſtram tractam in inſidias ab Electra, interfecit. Quo parricidio perpetrato, ſtatim ipſos vehementer pœnituit, quod toto pectore expetiuerant, feciſſe. Con-

...cos filios ægritudine, ac se sceleris damnantes affines ipsis sanguine castor, ac Pollux aduentu suo consolatur, & quid è re nata facere illos opus sit, docent, cunctaque plena maximarum perturbationum componunt.

Exitus igitur fabulæ ἀπὸ μηχανῆς, ac similis admodum dissolutioni Orestis; quod enim hic faciunt Dioscuri, illic Apollo præstitit. Vtriusq; autem finis, quum minime tristis sit (non male enim actum est cum superstitibus, ac voti pene compotes omnes facti sunt) magis proprius esse comædiæ, quàm tragediæ videtur: nam quod in argumento hic fingit poeta Colonum illũ ab virgine, quàm domi diu habuerit, se abstinuisse, non verisimile est, qđ tamen vitium ipse purgare summo studio conatur, quum eum, quamuis pauperem hominem, nobili stirpe natum dicit, vt generositas animi iniquitate fortunæ extingui non potuerit, præterea quum reformidasse eũ Orestem narrat, si quando reuertisset, ne pœnas illi daret violatæ sororis, sed etiam secum quoque illũ cogitasse demonstrat, non habuisse ius in alienam filiam Ægisthum, vt ratæ nuptiæ illæ vllo pacto esse potuerint. Siquid aliud huiuscemodi est in coagmentatione rerum, quod ratione careat, nec satis belle cohæreat, id eruditi, & ingenioſi viri videbunt: neque enim nunc nobis propositum est id accurate ostendere. Vtinam, vt hæc fabula partes quasdam habet elegantissimas, summoque artificio confectas: necnon optimarum, vertissimarumq; sententiarum tota plena est, ita reprehensione hac, culpaq; vacaret, ac rectam οἰκονομίαν haberet.

Ἡ μὲν σκηνὴ τοῦ δράματος, ὑπόκειται ἐν ὁρίοις τῆς Ἀργείας γῆς. ὁ δὲ Χορὸς, συνέστηκεν ἐξ Ἐπιχωρίων γυναικῶν.

Τὰ τοῦ δράματος πρόσωπα.

Αὐτουργὸς μυκηναῖος. Ἡ Ἠλέκτρα. Ὀρέστης. Πυλάδης Κωφὸν πρόσωπον. Χορὸς. Πρίσβυς. Ἄγγελος. Διόσκουροι.

Προλογίζει δὲ ὁ Αὐτουργός.

ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΗΛΕΚΤΡΑ.

Γῆς παλαιὸν Ἄργος,
Ἰνάχου ῥοαὶ,
Ω Ὅθεν ποτ' ἄρσω ναυσὶ
χιλίαις Ἄρη,
Εἰς γῆν ἔπλευσε Φρυγῶν
δι' Ἀγαμέμνων αἰόλαξ.
κτείνας δὲ τὸν κρανοῦντ' ἐν Ἰλιάδι χθονὶ
Πρίαμον, ἑλών τε Δαρδάνου κλεινὰν πόλιν,
ἀφίκετ' εἰς τὸ δι' Ἄργος. ὑψηλὸν δ' ἐπὶ
ναῶν τέθηκε σκῦλα πολλὰ βαρβάρων.
κἀκεῖ μὲν, οὐ τύχησεν· ἐν δὲ δώμασι,
θνήσκει γυναικὸς πρὸς Κλυταιμνήστρας δόλῳ,

καὶ τὸ θυέστου παιδὸς Αἰγίσθου χέρι.
χ᾽ ὡ μὲν παλαιὰ σκῆπτρα Ταντάλου λιπὼν,
ὅλωλεν· Αἴγισθος δὲ βασιλεύει χθονὸς,
ἄλοχον ἐκείνου τυνδαρείδα κόρην ἔχων.
οὓς δ᾽ ἐν δόμοις ἔλιπεν, ὅτ᾽ εἰς Τροίαν ἔστελλε,
Ἄρεως ἀτ᾽ Ὀρέστην, θῆλυ τ᾽ Ἠλέκτρας θάλος,
τὸν μὲν πατρὸς γεραιὸς ἐκκλέπτει τροφὸς,
μέλλοντ᾽ Ὀρέστην χερὸς ὑπ᾽ Αἰγίσθου θανεῖν,
Στροφίῳ τ᾽ ἔδωκε Φωκέων εἰς γῆν τρέφειν.
ἡ δ᾽ ἐν δόμοις ἔμενεν Ἠλέκτρα πατρός.
Ταύτην ἐπειδὴ θαλερὸς εἶχ᾽ ἥβης χρόνος,
μνηστῆρες ἦσαν ἔκ τε πάσης Ἑλλάδος πρῶτοι χθονός.
δείσας δὲ μή τῳ παῖδας Ἀργείων τέκοι,
Ἀγαμέμνονος ποινάτορας, εἶχεν ἐν δόμοις
Αἴγισθος, οὐδ᾽ ἥρμοζε νυμφίῳ τινί.
ἐπεὶ δὲ καὶ τοῦτ᾽ ἦν φόβου πολλοῦ πόλει,
μὴ τῷ λαθραίως τέκνα γενναίῳ τέκοι,
κτανεῖν σφ᾽ ἐβουλεύσατ᾽ ὠμόφρων· ἡ δ᾽ ὅμως
μήτηρ νιν ἔσωσεν Αἰγίσθου χερός.
εἰσὶ μὲν γὰρ αὔδρα σκῆψιν εἶχ᾽ ὀλωλότα,
παίδων δ᾽ ἔδεισε μὴ φθονηθεὶν φόνῳ.
ἐκ τῶνδε δὴ τοιόν δ᾽ ἐμηχανήσατο
Αἴγισθος· ὃς μὲν γῆς ἀπηλάχθη φυγὰς
Ἀγαμέμνονος παῖς, χρυσὸν εἰπὲν ὡς ἀπέκτανε·
ἡμῖν δὲ δὴ δίδωσιν Ἠλέκτραν ἔχειν
δάμαρτα, πατρὸς μὲν μνηλωαίων ἄπο

γενῶσιν, οὐδὲ τῶν γ' ἐξελέγχομαι,
λαμπρὸν γὰρ εἰς γένος γε· χρημάτων δὲ δὴ
» πένητες· ἔνθεν ἡ ὑγλύς ἀπόλυται.
ὡς ἀσθενεῖ δοὺς, ἀσθενῆ λάβοι φόβον.
εἰ γάρ τινὲ ἔχεν ἀξίωμ' ἔχων αὐτὴν,
οὐδὸντ' αὖ ἐξήγειρε τὸν Ἀγαμέμνονος
φόνον· δίκην τ' αὖ ἦλθεν Αἰγίσθῳ τότε. πολ.
ἦν οὔ ποτ' αὐτὴν ὅδε (σύνοιδέ μοι Κύπρις)
ἥσχυνεν δύνῃ· παρθένος δ' ἔτ' ἔστι δή.
Αἰσχύνομαι γὼ ὀλβίων ἀνδρῶν τέκνα
λαβὼν, ὑβρίζειν· οὐ κατάξιος τεκὼς.
Στένω δὲ τὸν λόγοισι κηδεύοντ' ἐμοὶ
ἄθλιον Ὀρέστην, εἴ ποτ' εἰς Ἄργος μολὼν,
γάμοισ' ἀδελφῆς δυστυχεῖς εἰσόψεται.
ὃς ζῆς δέ μ' εἶναι φησὶ μῶρον, εἰ λαβὼν
νέαν εἰς οἶκον παρθένον, μὴ δι-γαμῶ,
γνώμης πονηροῖς κανόσιν ἀναμετρούμενος
τὸ σῶφρον, ἴστω καὐτὸς οὐ τοιοῦτος ὤν.
ἰλέ Ὦ νὺξ μέλαινα, χρυσέων ἄστρων τροφὲ,
σὺ δ' ἦλθες ἄγγος τῷ δ' ἐφεστῶσ' οὐ κάρα
φέρουσα πηγὰς ποταμίους μετέρχομαι.
οὐδὲν χρείασ' εἰς τοσόνδ' ἀφιγμένη,
ἀλλ' ὡς ὕβριν δείξωμιν Αἰγίσθου δι' οἷς, δείξω μὲν
χόσιστ' ἀφῆκεν αἰσχρὰ εἰς μέγαν πατρί. δ'
ἦ γὰρ πανώλης τυνδαρεὶς, μήτηρ ἐμὴ,
ἐξέβαλέ μ' οἴκων, χάσμα δ' ἀμφίβλητον πόρει.

τεκοῦσα δ' ἄλλους παῖδας Αἰγίσθῳ πάρα,
πάρδρυ' Ὀρέστην κἀμὲ ποιεῖται δόμων.
κῦρ. Τί γὰρ τὰ δ' ὦ δύστην' ἐμὲν μοχθεῖς χρεῖν,
πόνους ἔχουσα, πρόσθεν οὖ πεπαυμένη,
καὶ τοῦτ' ἐμοῦ λέποντος, οὐκ ἀφίσασιν;
ἠλ. Ἐγὼ σ' ἴσον θεοῖσιν ἡγοῦμαι φίλον,
ἐν τοῖς ἐμοῖς γοῦν οὐκ ἐνύβρισας κακοῖς.
» μεγάλην δ' ἔθηκε τοῖς βροτοῖς συμφορᾶς κακῆς
» ἰατρὸν εὑρεῖν, ὡς ἐγώ σε λαμβάνω.
δεῖ δή μὲ Κρισθένους, εἰς ὅσον σθένω,
μόχθου πικρουφίξουσαν ὡς ῥᾷον φέρῃς,
συνεκκομίζειν σοι πόνους. ἄλις δ' ἔχεις
τἄξωθεν ἔργα. τἀν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν
» ἄμεινον ἐπίσχειν. εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ
» θύραθεν, ἡδὺ τἄνδον εὐτρεπίσκειν καλῶς.
κῦρ. Εἴτοι δοκεῖ σοι στεῖχε, καὶ γὰρ οὐ πέσω
πηγαῖ μελάθρων τῶνδ'· ἐγὼ δ' ἔμ' ἡμέρᾳ
βοῦς εἰς ἀρούρας εἰσβαλὼν, σπερῶ γύας.
» Ἀργὸς γὰρ οὐδεὶς, θεὸς ἔχων αἰεὶ κόμας,
» βίον σύναυτ' αὖ ξυλλέγειν αὖθι πόνου.
ὀρέ. Πυλάδη, σὲ γὰρ δὴ πρῶτον ἀνθρώπων ἐγὼ
πιστὸν νομίζω καὶ φίλον, ξένον τ' ἐμοί·
μόνος δ' Ὀρέστην τὸν δ' ἐθαύμαζες φίλων,
πράσσοντ' ἄ πράσσω, δεῖν' ὑπ' Αἰγίσθου παθών,
ὅς μου κατέκτα πατέρα, χ' ἡ παναθλία
μήτηρ· ἀφῖγμαι δ' ἐκ θεοῦ μυχηλάτου

Digitized by Google

Ἀργεῖον οὔδας οὐδενὸς ξωστοῦ,
φόνον φονεῦσι παιρὸς ἀλλάξων ἐμοῦ.
νυκτὸς δὲ τῆς δὲ πρὸς τάφον μολὼν πατρὸς,
δάκρυά τ' ἔδωκα, καὶ κόμης ἀπηξάμην,
πυρᾶς τ' ἐπέσφαξ' αἷμα μηλείου φόνου,
λαθὼν τυραννοῦ, οἳ κρατοῦσι τῆσδε γῆς.
καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα,
δυεῖν δ' ἀμίλλαιν ξωτιθεὶς ἀφικόμην,
πρὸς πέρμονας γῆς τῆσδ', ἵν' ἐκβάλω νεκρὸν
ἄλλων ἐπ' ἄλλοις, εἴ με μή τις γνοίη σκοπῶν
ξηρὸν τ' ἀδελφὸν (φασὶ γὰρ νιν ἐν γάμοις
ξυχθεῖσαν οἰκεῖν, οὐδὲ παρθένον μένειν)
ὡς συγγένωμαι, καὶ φόνου σωφρὰ πίν
λαβὼν, τά γ' ἔσω τειχέων σαφῶς μάθῳ.
νῦν οἶδα, ἕως γὰρ λευκὸν ἦμαρ ἀναίρεται,
ἐξω τείβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα.
ἢ γὰρ ἕως ἀρότηρ, ἢ τις οἰκέτις χυτὴ,
φανήσεται νῷν, ἥντιν' ἱστορήσομεν,
εἰ τοῖσδε ναίει σύγγονος τοῖσιν ἐμή.
ἀλλ' εἰσορῶ γὰρ τήνδε περισπόλων ἕνα,
πηγαῖον ἄχθος ὑγρεκαρμίῳ κάρᾳ
φέρουσαν, ἐξώμεθα κἀκπυθώμεθα
δούλης γυναικὸς ἥντιν' ἐξώμεσθ' ἔπος,
ἐφ' οἷσι Γυλάδη τήνδ' ἀφίγμεθα χθόνα.

ΗΛΕ. Σιγᾶτε· ὦρα ποδὸς ὁρμαί.
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.

ἰώ μοι μοι.
ἐγὼ δ' Ἀγαμέμνονος
κούρα, καὶ μέ τε Κλυταιμνήστρα,
συγγαὶ Τυνδαρέου κόρα.
κἀκλήσκουσί μ' ἀθλίαν
Ἡλέκτραν ὠλιῶται.
φεῦ φεῦ, χἀτλίων πόνων,
καὶ συτερᾶς ζωᾶς ὦ πάτερ.
σύ δ' ἐν ἄδλαις δὴ
κεῖσαι, σᾶς ἀλόχου σφαγεὶς
Αἰγίσθου τ', Ἀγάμεμνον.
ἴθι τὸν αὐτὸν ἔγειρε γόον.
αἴαγε πολύδακρυ ἀδονᾶι.
Σπεῖν ὥρα ὠδὰς ὀρμαί.
ὦ ἔμβα ἔμβα κατακλαίουσα.
ἰώ μοι μοι.
πίνα πόλιν, πίνα δ' οἶκον ὦ
πλᾶμον σύγγονε λαφύδς,
οἰκῶαὶ ἐν θαλάμοισ λιπὼν
παφίοις, ἐὼδὶ συμφορᾶς
ἀλγίσαισιν ἀδελφεαὶ;
ἔλθοις τῶνδε πόνων ἐμοὶ
τᾶ μελέᾳ λυτὴρ, ὦ ξεῦ ξεῦ,
πατρὸς αἱμάτων
ἐχθίστων ἔπικουρος, Ἄρ-
γει κέλσας πόδ' ἀλάταν.

Δὶς τόδε πεῦχος ἐμῆς ἀφ' ἑρκε-
τὸς ἐλθοῦσ', ἵνα πατρὶ χοὶ
νυχίοισ' ἐπορθροβοάσω,
ἰαχὰν, ἀοιδὰν, μέλος ἀΐδα, πάτερ
σοὶ κατὰ γᾶς σὰν ἔπω χοισ·
οἷς ἀεὶ τὸ κατ' ἦμαρ
δέπομαι· κατὰ μὲν φίλαν
ὄνυχι πεμνομίαν δέραν·
χέρα τε κρᾶτ' ἀφ' οὐλομαν Ἀθεμείαν
θανάτῳ σῷ·
ἔ ἔ· δρύπτε κάρα·
οἷα δέ τις κύκνος ἀχέτας
ποταμίοις παρὰ χύμασι
πατέρα φίλτατον καλεῖ,
ὀλόμενον δολίοις βρόχων
ἕρκεσιν, ὡς σὲ τὸν ἄθλιον
πατέρ' ἐγὼ κατακλαίομαι,
λευγρὰ πανύσα θ' ὑσμιναίμονον χροΐ,
κοίτας σὰν οἰκτροτάτας θανάτου.
ἰώ μοί μοι,
πικρᾶς μὲν πελέκεως χερμᾶς σᾶς πάτορ,
πικρᾶς δ' ἐκ φοίας ὁδοῦ βουλᾶς.
οὐ μίσχαις σὰ χερὶ
δέξατ', οὐ δ' ἀϊδὶ στεφάνοις
ξίφεσι δ' ἀμφιτόμοις λυγρὰ
Αἰγίσθου λώβαν θεμία,

ἐκ

ἀΐδα

δλιονε ἔχειν ἀκοίταν.

χρ Ἀγαμέμνονος ὦ κόραι ἤλυθον Η- Hos verses cited
λέκτρα ποτὶ σὰν ἀρχοτέραν αὐλαὶ, Plutar. in Ly-
ἔμολέτις, ἔμολε γαλακτοπώτας ἀνὴρ Sandys.
μυκιωαῖος, οὐρεβάτας·
Ἀγγέλλω δ' ὅπι νῦν τεταίαν
καρύσσουσιν θυσίαν
Ἀργεῖοι· πᾶσαι δὲ παρ' Ἥραν
μέλλουσι παρθενικαὶ στείχειν.

ἠλέ Οὐκ ἐπ' ἀγλαΐαις φίλαι
θυμὸν, οὐδ' ὠδῖ χρυσέοις
ὅρμοις ἐκπεπόταμαι
τάλαιν', οὐδὲ σᾶσι χορὸν
Ἀργείαις ἅμα νύμφαις,
ἐλικτὸν κρούσω πόλεμον·
δάκρυσι χέομαι,
δακρύων δέ μοι μέλαθ
δειλαίας τὸ κατ' ἦμαρ.
σκέλλει μου πιναρὰν κόμαν,
καὶ ψύχη τὰ δ' ἐμῶν πέπλων,
εἴ ποθ' ποτ' Ἀγαμέμνονος
κούρα, τὰ βασιλεία βασίλεια
τὰ ῥοδία θ' ἁμοῦ πατέρος ἀμοῦ
μέμναται ὧδ' ἀλοῦσα.

χρ Μεγάλα θεὸς· ἀλλ' ἴθι, καὶ παρ' ἐμοῦ
χρῆσαι πολύπτυκα φάρεα δῦναι,

πάτυ, μέλαξα.

χρύσεά τε χαίσας, πεσσθήματ' ἀγλαΐαφ',
δοκεῖς τοῖς σοῖσι δαπρύοις,
μὴ ζημῶσα θεὸς, κρατήσειν
» ἐλθεῖν; οὔτοι σοναχεῖς,
» ἀλλ' οὐχαῖς θεοῖσ' ἐμβίζου-
» σ', ἔξφς δ' ἀμβρίαν ὦ παῖ.
ἠλέ Οὐδεὶς θεῶν σὸ πᾶσ' κλύει
τᾶς δυσδαίμονος, οὐ παλαι-
ῶν παρὸς σφαγιασμῶν.
Οἴμοι τᾶ καταφθιμένου,
τοῦ τε ζῶντος ἀλάτα,
ὅσσον γὰν ἄλλαν κατέχει
μέλεος, ἀλαίνων ποτὶ θῆσαν ἑσίαν,
τᾶ κλεινοῦ παρὸς ἐκφύς.
αὐτὰ δ' ἐν χέρνησι δόμοις
ναίω ψυχὰν τακομέλισ',
δωμάτων παρῴων φυγὰς,
Οὐρείασ' ναίουσ' ἐρίπναις. ἢ ἀποφραύσματα ἴσ.
μάτηρ δ' ἐν λέκτροις φόνιος ὀρῶ.
ἄλλῳ σύγγαμος οἰκεῖ.
χορ Πολλῶν κακῶν ἔλλησιν αἰτίαν ἔχει
Σῆς μητρὸς Ἑλένη σύγγονος, δόμοις τε σοῖς.
ἠλέ Οἴμοι γυναῖκες ἀβέβλω θρηνημάτων.
ξένοι τινὲς παρ' οἴκων οἱ δ' ἐφεσίοισ'
δῦναις ἔχοντες, ἐβαπίσαντο λόχου·
φυγῇ, σὺ μὴ κατ' οἶμον, εἰς δόμουσ δ' ἔσω,

φῶτας κακούργους ἁλόντας ποδί.
ὀρέ Μέν' ὦ τάλαινα· μὴ ζέσῃς ἐμὴν χέρα.
ἠλέ Ὦ φοῖβ' Ἄπολλον, πεσσοῖτνας σὲ μὴ θανεῖν.
ὀρέ Ἄλλους κτάνοιμι μᾶλλον ἐχθίους σέθεν.
ἠλέ Ἄπελθε· μὴ φεῦ; ὧν σὲ μὴ φαύειν χρεών.
ὀρέ Οὐκ ἔσθ' ὅπου θήξιμ' ἂν σιδηκώτερον.
ἠλέ Καὶ πῶς ξιφήρης πρὸς δάμοις λοχᾷς ἐμοῖς;
ὀρέ Μένασ' ἄκουσον· καὶ τάχ' οὐκ ἄλλως ἐρεῖς.
ἠλέ Ἔστηκα· πάντως δ' εἰμὶ σὴ· κρείσσων γὰρ εἶ.
ὀρέ Ἥκω φέρων σοι σοῦ κασιγνήτου λόγους.
ἠλέ Ὦ φίλτατ', ἆρα ζῶντος ἢ τεθνηκότος;
ὀρέ Ζῇ· πρῶτα γάρ σοι τἀγάθ' ἀγγέλλειν θέλω.
ἠλέ Εὐδαιμονοίης μισθὸν ἡδίστων λόγων.
ὀρέ κοινῇ δίδωμι σῶν ἀμφοῖν ἔχειν.
ἠλέ Ποῦ γῆς ὁ τλήμων τλήμονας φυγὰς ἔχων;
ὀρέ Οὐχ εἷα νομίζων φθείρεται πόλεως νόμον.
ἠλέ Ἦ που σανίζων τὸν καθ' ἡμέραν βίον;
ὀρέ ἔχει μιὰ· ἀσθενὴς δὲ δὴ φύσιν αἰνῶ.
ἠλέ λόγον δὲ δὴ τίν' ἦλθε κἀκείνου φέρων;
ὀρέ Εἰ ζῇς· ὅ σου τε ζῶσα συμφορᾶς ἔχεις.
ἠλέ Οὐκοῦν ὁρᾷς μου πρῶτον ὡς ξυρὸν δέμας.
ὀρέ λύπαισι σαυτὸν τήκεις· ὥστε μ' αἰνεῖν.
ἠλέ Καὶ κρᾶτα, πολύκαμόν τ' ἐσκυθισμένον ξυρῷ.
ὀρέ Δάκνει σ' ἀδελφὸς, ὅ, τε θανὼν ἴσως πατήρ;
ἠλέ Οἴμοι· τί γάρ μοι τῶν δέ γ' ἔστι φίλτερον;
ὀρέ Φεῦ φεῦ· τί δαὶ σὺ σῷ κασιγνήτῳ δοκεῖς;

ἡλέ Ἀ' πὼν ἐκεῖνος, οὐ παρὼν ἡμῖν φίλος.
ὀρέ Ἐκ τοῦδε ναίεις δ' ἀστεως ἐμάς;
ἡλέ Ἐγημάμεθ' ὦ ξένε θανάσιμον γάμον.
ὀρέ ὤμωξ' ἀδελφὸν σὸν. μυκηναίων ἄνα;
ἡλέ Οὐχ ὡς πατὴρ μ' ἤλπιζεν ἐκδώσειν ποτέ.
ὀρέ Εἶφ', ὡς ἀκούσας σῷ κασιγνήτῳ λέγω.
ἡλέ Ἐν τοῖς δ' ἐκείνου πλουσίοις ναίω δόμοις.
ὀρέ Σκαφεύς, ἢ βούφορβος ἄξιος δόμων;
ἡλέ Πατὴρ ἀνὴρ γενναῖος, εἰστ' ἐμὶ δυσεβής.
ὀρέ Ἡ δ' εὐσέβεια τίς πέφυκεν σῷ πόσει;
ἡλέ Οὐ πώποτ' οὔνης τῆς ἐμῆς ἔτλη θιγεῖν.
ὀρέ Ἀ' γνοῦν ἔχων τι θεῖον, ἢ σ' ἀναξιῶν;
ἡλέ Γονέας ὑβρίζειν οὐκ ἐμοὶ σὺν ἠξίου.
ὀρέ Καὶ πῶς γάμον τοιοῦτον οὐχ ἡδη λαβών;
ἡλέ Οὐ κύριον τὸν δόντα μ' ἡγεῖτ' αὖ ξένε.
ὀρέ Ξυνῆκ'· Ὀρέστῃ μή ποτ' ἐκτίσῃ δίκην.
ἡλέ Τοῦτ' αὐτὸ ταρβῶν· πρὸς δὲ καὶ σώφρων ἔφυ.
ὀρέ Φεῦ.
Γενναῖον ἀνδρ' ἔλεξας· οὐ πολλοῦ τέου.
ἡλέ Εἰ δή ποτ' ἥξει γ' εἰς δόμους, ὀνήσεται.
ὀρέ Μήτηρ δέ σ' ἥτις οὖσα τῶν τ' ἤνεσχετο;
ἡλέ Γυναῖκες ἀνδρῶν ὦ ξέν', οὐ παίδων φίλαι.
ὀρέ Πόθος δέ σ' οὔνεκ' ὕβρισ' Αἰγίσθου τάδε;
ἡλέ Τεκεῖν με βούλεται ἀθενῆ, τοιῷδε δεῖσα.
ὀρέ Ὡς δῆθε παῖδας μὴ τέκοις ποινάτορας;
ἡλέ Τοιαῦτ' ἐβούλευσ', ὧν ἐμοὶ δίκην δίκαν.

ὀρέ. Οἶδεν δὲ σ' οὖσαν παρθένον ἁ μητρὸς πάρος;
ἠλέ. οὐκ οἶδε· σιγῇ τοῦθ' ὑφαιρεῦμεθά νιν.
ὀρέ. αἳ λ' εἶεν φίλαι σοι τοιάδ' ἀκούοισίν λύγοι;
ἠλέ. ὥστε στέγειν γε τἀμὰ καὶ σ' ἔπη καλῶς.
ὀρέ. Ἆ δῆθ' Ὀρέστης πρὸς τόδ' Ἄργος ἦν μόλη;
ἠλέ. Ἥκουτόδ'; αἰσχρόν γ' εἶπας· οὐ γὰρ νῷν ἁμά.
ὀρέ. ἐλθὼν δὲ δὴ πῶς φονέας σοὺς κτάνοι πατρός;
ἠλέ. ζηλῶν, ὑπ' ἐχθρῶν οἳ ἐτολμήθη πατρί.
ὀρέ. ἦ καὶ μετ' αὐτὸς μητέρ' αὖ τλαίης κτανεῖν;
ἠλέ. τοιῶνδε γε πλέκει, τῷ, πατρὶ ἀπώλεσε.
ὀρέ. λέγω τάδ' αὐτῷ, καὶ βέβαια τἀκ ἐμοῦ;
ἠλέ. θάνοιμι μητρὸς αἷμ' ἐποψάξασ' ἐμῆς.
ὀρέ. Φοῦ.
εἰ δ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε.
ἠλέ. ἀλλ' ὦ ξέν', οὐ γνοίην αὖ, εἰσιδοῦσά νιν.
ὀρέ. νέα γὰρ, οὐδὲν θαῦμ', ἀπεξύχθης νέου.
ἠλέ. εἷς αὖ μόνος νιν τῶν ἐμῶν γνοίη φίλων.
ὀρέ. ἆρ' ὄν λέγουσιν αὖθις ἐκλελάφθαι φόνου;
ἠλέ. παιδός γε παιδαγωγὸς ἀρχαῖος τέρων.
ὀρέ. ὁ κατθανὼν δὲ σὸς πατὴρ τύμβου κυρεῖ;
ἠλέ. ἔκυρσεν ὡς ἔκυρσεν, ἐκβληθεὶς δόμων.
» ὀρέ. οἴμοι τόδ' οἷον εἶπας. αἰσθάνῃ γὰρ οἷων
» κἀκ τῶν θυραίων πημάτων θάκνει βροτούς.
λέξον δ', ἵν' εἰδὼς σῶν κασιγνήτῳ φέρω
λύπας ἀτόλμητ' εἰς, ἀλλ' ἀναγκαίως κλύειν.
» εἴ τις δ' οἰκτος ἁμαθίας μὴ οὐδαμοῦ,

ἁμαθία

» σοφοῖσιν αὐτὸ εἶναι· οὐ γὰρ οὐδ' ἀξήμιόν σοφοῖσι δ
» γνώμην μὴ εἶναι τοῖς σοφοῖς λίην σοφήν. ἐνεῖναι
ΧΡ κἀγὼ τὸν αὐτὸν τῷ δ' ἔρον ψυχῇ ἔχω·
πόσῳ γὰρ ἄστος οὖσα τἂν πόλει κακὴ
οὐκ οἶδα, νῦν δὲ βούλομαι κἀγὼ μαθεῖν·
ΗΛΕ λέγοιμ' ἄν, εἰ χρή· χρὴ δὲ πρὸς φίλην λέγειν
τύχας σαρείσας ταῖς ἐμαῖς, κἀμοῦ πάρος.
ἐπεὶ δὲ κνεῖς μῦθον, ἱκετεύω ξένε
Ἄγγελλ' Ὀρέστῃ ταῦτα καὶ κείνου κακά·
πρῶτον μὲν οἴοις ἐν πέπλοις αὐλίζομαι,
πίνῳ θ' ὅσῳ σέβει θ', ὑπὸ στέγασί τε
οἵαισι ναίω, βασιλικῶν ἐκ δωμάτων·
αὐτὴ μὲν ἐκμοχθοῦσα κερκίσιν πέπλους,
ἢ γυμνὸν ἔξω σῶμα, καὶ σδρήσομαι·
αὐτὴ δὲ πηγὰς ποταμίους φορουμένη·
αὐέρτος ἱδρὼς καὶ χορῶν τὴν τῶμιλίαν·
αὐαίνομαι δὲ γυμνάσιας, οὖσα παρθένος·
αὐαίνομαι δὲ κάστορ', ὡς πρὶν εἰς θεοὺς
ἐλθεῖν, ἐμὲ μνήσευον, οὖσαν ἐγγενῆ·
μήτηρ δ' ἐμὴ φρυγίοισιν ἐν σκυλεύμασιν
θρόνῳ κάθηται, πρὸς δ' ἕδρασ' Ἀσιήτιδες
δμωαὶ σαλίζουσ', ἃς ἔπορε' μὸς πατήρ,
ἰδαῖα φάρη χρυσέαις ἐξυγμέναι
πόρπαισιν· αἷμα δ' ἔτι πάρος κατὰ στέγας
μέλαν σέσηπεν· ὃς δ' ἐκεῖνον ἔκτανεν,
εἰς ταὐτὰ καίνων ἅρματ' ἐκφοιτᾷ πατρί·

Καὶ σκῆπτρ' ἐν οἷς Ἕλλησιν ἐσταθλάτει,
Μιαιφόνοισι χερσὶ γαυροῦται λαβών.
Ἀγαμέμνονος δὲ τύμβος ἡ πικάρμιος,
Οὐπώποτ', οὐ χοὰς, οὐδὲ κλῶνα μυρσίνης
ἔλαβε. πυρὰ δὲ χέρσος ἀγλαισμάτων:
μέθη δὲ βρεχθεὶς τῆς ἐμῆς μητρὸς πόσιος
ὁ κλεινὸς, ὡς λέγουσιν, εὐθρώσκει τάφῳ,
Γέρουσι τε λύει μνῆμα λάινον πατρὸς,
καὶ δῶρ' ἁλμᾶ τοῦ πος εἰς ἡμᾶς λέγειν.
Ποῦ παῖς Ὀρέστης; ἆρά σοι τύμβῳ καλῶς
παρὼν ἀμύνει; ταῦτ' ἀπὼν ὑβρίζεται.
ἀλλ' ὦ ξένοι κέτευσ' ἀπάγγελον τάδε.
πολλοὶ δ' ἐπίσσελοισιν ἐρμῶδες δ' ἔπω,
αἰ χεῖρες, ἡ γλῶσσ', ἡ παλαίπωρός τε φρήν,
καίρα τ' ἐμὸν εὑρηκὲς, ὅτ' ἐκείνου τεκών.
Αἰσχρὸν γὰρ εἰ πατρὶ μὲν ὤφειλε φρύγας,
ὅδ' ἀνὴρ ἕν' εἷς ὤν, οὐ λωήσεται κτανεῖν,
νέος πεφυκὼς, καὶ ξ' ἀμείνονος πατρός.

χορ Καὶ μὴν δέδορκα τόνδε, σὸν λέπω πόσιν,
λύκαινα μόχθου πρὸς δόμους ὠρμημένον.
αὐτοῦ ἔα, τίν' αὖ τόνδ' ἐπὶ πύλαις ὁρῶ ξένοιν;
τίνος δ' ἕνεκα τάσδ' ἐπ' ἀγραύλοις πύλαις
» πρόσηλθον; ἦ μου δόμνοι; γυναικὶ τοι
» αἰσχρὸν, μετ' ἀνδρῶν ἑστάναι νεανιῶν.

ηλε Ὦ φίλτατ', εἰς ὕ ποτ' ἀμὴ μόλοις ἐμοὶ,
τὸν ὄντα δ' εἴσω μῦθον· οἵδε γὰρ ξένοι

Ἤκουσ' Ὀρέσου πεύσεμ' κύρικες λόγων.
ἀλλ' ὦ ξένοι, σύγγνωτε τοῖς εἰρημένοις.
αὐτου Τί φασιν, ἀνήρ ὅστι καὶ λύσει φάος;
ἠλέ Ἔστιν λόγῳ γοῦν. φασὶ δ' οὐκ ἄπιστ' ἐμοί.
αὐτου Ἦ καί τι παιδὸς, ὧν τε μέμνηται κακῶν;
ἠλέ Ἐνέλπισι ταῦτ', ἀσθενὴς φύσιν ἀνήρ.
αὐτου Ἦλθον δ' Ὀρέσου τὴν ἀτυχοῦντες λόγον;
ἠλέ Σκοπιὸς ἔπεμψε τοῖσδε τῆς ἐμῶν κακῶν.
αὐτου Οὐκοῦν τὰ μὲν λύσουσι, τὰ δὲ σύ σου λέγεις.
ἠλέ Ἴασιν. οὐδὲν τῶνδ' ἔχουσιν εἰδέναι.
αὐτου Οὐκοῦν πάλαι χρὴν τοῖσδ' ἀνεπτύχθαι πύλας.
Χωρεῖτ' εἰς οἴκους· αὐτὶ γὰρ χρηστῶν λόγων
ξένων κυρήσεθ', οἷ' ἐμὸς κεύθει δόμος.
Αἴρεσθ' ὁ παιδὶ τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων,
καὶ μηδὲν αὐτείπητε, παρὰ φίλου φίλοι
μολόντες ἀνδρές· καὶ γὰρ εἰ πένης ἔφυν,
οὔτοι τόγ' ἦθος δυσμενὲς πρέξομαι.
ὀρέ Πρὸς Διῶν ὅδ' ἀνήρ, ὃς σωεκκλέπτει γάμους
τοὺς ἐμούς; Ὀρέστην οὐ κατισχύνδην θέλων;
ἠλέ Οὗτος κέκληται πόσις ἐμὸς τῆς ἀθλίας
ὀρέ Φεῦ.
» οὐκ ἔστ' ἀκεμβὲς οὐδὲν εἰς εὐανδρίαν·
» ἔχουσι γὰρ ταραγμὸν αἱ φύσεις βροτῶν.
» ἤδη γὰρ εἶδον ἀνδρὸς Ἑλληνικοῦ παῖδας
» τὸ μηδὲν ὄντας, χρηστὰ τ' ἐκ κακῶν τέκνα.
» λιμόντ' ἐν ἀνδρὸς πλουσίου φρονήματι,

» γνώμῃ τε μεγάλῃ καὶ πένητι σώματι.
,, πῶς οὖν τίς αὐτὰ διαλαβὼν ὀρθῶς κρινεῖ;
,, πλούτῳ; πονηρῷ γ' ἄρα χρήσεται κριτῇ.
» ἢ τοῖς ἔχουσι μηδέν; ἀλλ' ἔχει νόσον
» πενία, διδάσκει γ' αἴσθρα τὴν χρείαν κακόν.
,, ἀλλ' εἰς ὄλβον ἔλθω; τίς δὲ πρὸς λόγχην βλέπων
,, μαρτυς γένοιτ' αὐ ὄψις ἐστὶν ἀγαθός;
,, κρεῖσσον εἴη ταῦτ' ἐμοὶ ἀφημία.
οὔτος γὰρ αὐτὸς, οὔτ' ἐν ἀργείοις μέγας,
οὔτ' αὖ δοκήσει σωμάτων ἀγκωμίοις,
ἐν τοῖσπε πολλοῖς ὢν, ἄειστος εὑρέθη.
» οὐ μὴ φρονήσεθ' οἱ κενῶν δηξασμάτων
» πλήρεις πλανᾶσθε τὴν ἐμὴν ὁμιλίαν βροτοῖς
» κρίνειτε καὶ τοῖσ' ἤδιστον οὖν ὑμνεῖς;
» οἱ γὰρ τοιοῦτοι τὰς πόλεις οἰκοῦσιν οὔ,
» καὶ σώματ' ἀεὶ δ' ἀσθενεῖς αἱ κεναὶ φρενῶν,
» Ἀγάλματ' ἀγορᾶς εἰσὶν. οὐδὲ γὰρ δρεῖ
» μᾶλλον χεραιῶν σθένουσιν ἀσθενοῦς μιᾶς
» ἐν τῇ φύσει δὲ σῶφρον, κἂν δύστυχίᾳ.
ἀλλ' ἄξιος γὰρ ὅστε παρὼν, ὅστ' οὐ παρὼν
Ἀγαμέμνονος παῖς, οὐ πόρ οὔνεκ' ἦν κομπη-
δεξώμεθ' οἷκων καταλύσεις. χωρεῖν χρεὼν
ἁμαῖδε δόμων τῶνδ' ἐντὸς· ὡς ἐμοὶ πένης
εἴη πρὸ θυμὸς πλούσιου μᾶλλον ξένος.
αἰνῶ μὲν οὖν τοῦδ' ἀνδρὸς εἰσδοχὰς δόμων,
ἐβουλόμην δ' ἂν εἰ κασίγνητός μ' ἔβλ

εἰς δὺ τυχοῦ τας ἦλθ δὺ τυχῶν δόμους.
» ἴσως δ' αὖ ἔλθοι· λοξίου γὰ ἔμπεδοι
» χρησμοί, ξρο τῆδ δ' μαλλκλὼ χαίρειν ἐῶ.
χορ Νῦ, ἢ πάροιθεν μᾶλλον Ηλέκτρα χαρᾶ
θρημαινόμεσθα κἀρθλίαν· ἴσως γὰρ αὖ
μόλις προβαίνουσ' ἡ τύχη, ταὐτὴ καλῶς.
ἠλε ὦ τλῆμον· εἰδὼς δωμάτων χρείαν σέθεν,
τί τοὺς δ' ἐδέξω μείζονας σαυτοῦ, ξένους;
αὐτου τί δ' εἰ πόρ εἰσιν, ὡς δοκοῦσιν, εὐγενεῖς,
οὐκ εἴτε μικροῖς, εἴτε μὴ, στέξουσ' ὅμως;
ἠλε ἐπεὶ νῦ ἐξήμαρτες, εἰ σμικροῖσιν ὢν,
ἔλθ' ὡς παλαιὸν τροφὸν ἐμοῦ φίλου πατρός·
ὃς ἀμφὶ ποταμὸν ταναὸν ἀργείας ὄρους
τέμνοντα γαῖαν, ὥσπερ πάππος τις γῆς,
ὠρίμαις ὁμαρτεῖ, πόλεως ἐκβεβλημένος.
κέλευε δ' αὐτὸν τόνδ', εἰς δόμους ἀφιγμένον,
ἐλθεῖν· ξένων τ' εἰσδαῦτα πορσύναι τινά.
ἥδήσεταί τοι καὶ πεσούξεται θεοῖς,
ξὼν τ' εἰσακούσας παῖδ', ὃν ἐκσώζει ποτέ.
οὐ γὰρ πατρῴων ἐκ δόμων μητρὸς πάρα
λάβοιμεν αὖ π· πικρὰ δ' ἀγγείλαιμεν ἄν,
εἰ ζῶντ' Ὀρέστην ἡ τάλαιν' αἴσθοιτ' ἔπι.
αὐτου Ἀλλ' εἰ δοκεῖσι, τόσδ' ἀπαγγελῶ λόγους
γέροντι, χὤρει δ' εἰς δόμους ὅσον τάχος.
» καὶ τἄνδον ἐξεύρητε. πολλάκις γυνὴ
» χρήζουσ' αὖ ἄνδρὸς δαιτὶ προσφορήματα.

Ἔ στιν δ' ὅτι τοσαῦτα τἀν δόμοις ἔπη,
ὥωθ' ὅτ' ἐπ' ἦμαρ τοῖσδε πληρῶσαι χορᾶς.
» τὰ τοῖς τοιούτοις δ' ἡνίκ' αὖ γνώμη πέσοι,
» σκοπῶ τὰ χρήματ' ὡς ἔχει μέγα σθένος,
» ξείνοις τε δοῦναι, σῶμα, τ' εἰς νόσον πεσὸν
» ἀκπάναισι σῶσαι. τῆς δ' ἐφ' ἡμέραν χορᾶς
» εἰς μικρὸν ἥκει· πᾶς γὰρ ἐμπλησθεὶς ἀνὴρ
» ὁ πλούσιός γε χὠ πένης, ἴσον φέρει.
χορ Κλειναὶ νᾶες, αἵ ποτ' ἔμβατε κοίλαν
πρὸς ἀμείψιν ἐρετμοῖς,
πέμπουσαι χοροὺς μετὰ Νηρηίδων·
ἵν' ὁ φίλαυλος ἔπαλλε δελφὶς
πρῴραις κυανεμβόλοισιν εἰλισσόμενος,
πορεύων τὸν τᾶς Θέτιδος
κοῦφον ἄλμα ποδῶν Ἀχιλλῆ,
σὺν Ἀγαμέμνονι τοίσδε
θοᾶς Σιμουντίδας ἀκτάς.
Νηρῆδες δ' ὀλβοίδας ἀκτὰς λιποῦσαι,
Φαίσου χρυσέων ἀκμόνων
μόχθους ἀπύσας ἔφορον πυχέων,
αἰὰ τε Πήλιον, ἀνά τε πρυμνὰς ἁλίας
ὄσσας ἱδρᾶς νάπας
νυμφαίους σκοπιὰς,
κόραισι μάτευσ' εἰ δαπάτᾳ
ἰθαιόταις τρέφει ἐλάᾳ φῶς

Θέτιδος ἀέλιον γόνον,
ταχύπορον πόδ' Ἀχρείδαις.
Ἰλιόθεν δ' ἔκλυον ἱππείοις ἐν
λιμέσιν ναυσὶ θαλίοισι βεβῶτος,
τᾶς σᾶς ὦ Θέτιδος παῖ
κλεινᾶς ἀκαμάντου τ' ἐν κύκλῳ
τοιάδε σήματα,
δείματα φρύγια, τ' ἔτυχθαι.
πορφυρόμῳ μὲν ἵππος ἔδρᾳ,
Γοργόπα λαιμοτόμον ὑπὸ δ' ἄλλος
ποτανοῖσι πελίλοι-
σι φυαὶ χορὸν ἴσχειν·
δισσὸς ἀγγέλλων σὺν Ἑρμᾷ,
τῷ Μαίαθεν ἀγροτῆρι κούρῳ.
ἐν δὲ μέσῳ κατέλαμπε σάκει
φαέθων κύκλος ἀελίοιο,
ἵππων αἰὲν προέσσας
ἀέξων τ' αἰθέριοι χοροί,
Πλειάδες, Ὑάδες,
Ἔκτορος ὄμμασι φοπαίοις·
ἀνὰ δὲ χρυσεοτύπῳ κράνει
σφίγγες ὄνυξιν ἀοίδιμον ἄγραν
φέρουσαι. πορφυρόεντι δὲ κύτει,
πύρπνοος ἔκτυπε δ' ὀρόμῳ λέαινα, χαλαῖς
πειρηναῖον θοροῦσα πῶλον. ἀρχὰ

Corinth.

εἰ δὲ δοριφονίῳ, περαβάμονδε
ἴωσι ἔπαλλον,
κελαινὰ δ' ἀμφὶ νῶϊ ἴζοι κόνις.
τριῶν δ' αὖ ἄκτα δοριῶόντων
ἔκηνεν αἰθρῶν
τυνδαρὶς ἀλέχοα, Ἰωνδαρὶ σὰ λέχεα
κακόφρων κούρα. ῥ.
τοὶ γὰρ σέ φασ' οὐρανίδαι
πέμφοισι θανάτοισι· καὶ
ἔπ ἔπι φόνιον ἐπώδεραν
ὄφομ' ἄεμμα χυθεὶ σιδάρῳ.
πρεσ Ποῦ σοὶ νεᾶνις πότνι' ἐμὴ, δίφρονά τε,
Ἀγαμέμνονος παῖς, ἦν ποτ' ὀχέβρ' ἔφ' ἑτῷ;
ὡς πεῖσβασιν τῶν δ' ὀρθίαν οἴκων ἔχει,
ξυσῷ γέροντι τῷδε πεισβῆναι ποδί.
ὅμως δὲ πεῖσο γε τῶν φίλων ὀχελδικτέον ἐξελκτέον
commodé δίφρων ἔκανθεν, καὶ παλίῤῥοων γόνυ. ῥ.
Cum. gil- ὦ θύγατερ· ἄῤῥητά με πρὸς δόμοις ὁρᾷ,
lo am. κἀκῶ φέρων σὶ τῆς ἐμῶν σοσκημάτων
σοίμιης νεογνὸν θρέμμ' ἐπωσάσας τόδε·
στεφαίσιά τε, πυχέων τ' ὀχελῶν τυρεύματα·
παλαιόν τε θησαύρισμα Διονύσου τόδε,
ὃ σμῆ κατῆρβε, μικρόν, ἀλλ' ἐπεισβαλεῖν
ἡδὺ σκύφον τῷ δ' ἀσθενεστέρῳ ποτῷ. ἀσθενεστέ-
ἴτω φέρων τις τοῖς ξενοις τὰ δ' εἰς δόμους, ζου πολὺ
ἐπὼ δὲ ζύχει τῷ δ' ἐμῶν πέπλων, κόραι ῥ.

δακρύοισι πήγξασ', ἐξομόρξασθαι θέλω.
ΧΟΡ. τί δ' ὦ γεραιὲ διάβροχον τόδ' ὄμμ' ἔχεις;
μῶν τἀμὰ δῆτα χρόνου σ' ἀνέμνησαν κακά;
ἢ τὰς Οἰέσου τλήμονας φυγὰς σέβεις,
καὶ πατρὸς τὸν ἐμόν; ὃν ποτ' ἐν χερσὶν ἔχων,
κἀόνητ' ἔθρεψας σοί τε, καὶ τοῖς σοῖς φίλοις;
πρεσ. κἀόνητ'· ὅμως τοῦτ' οὔ γ' οὐκ ἠνεχόμην.
ἦλθον γὰρ αὐτὸς πρὸς τάφον πάρδρυ' ὁδόν,
καὶ περισωσὼν ἔκλαυσα, ἐρημίαν τυχών·
ὤνησάς τε, λύσας ἀσκὸν ὃν φέρω ξένοις,
ἔσωσας· τύμβῳ δ' ἀμφέθηκα μυρίνας.
πυρᾶς δ' ἐπ' αὐτῆς ὄϊν μελάγχιμον πόκῳ
σφάγιον ἐσεῖδον, αἵματ' οὐ πάλαι χυθέν·
ξανθῆς τε χαίτης βοστρύχους κἀκαρμείους.
κἀθαύμασ', ὦ παῖ, τίς ποτ' ἀνθρώπων ἔτλη
πρὸς τύμβον ἐλθεῖν. οὐ γὰρ ἀρχείων γέλως.
ἀλλ' ἦ λάθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρᾳ
μολὼν δ', ἐθαύμασ' ἄθλιον τύμβον πατρός.
σκέψαι δὲ χαίτην, πρὸς ἰθεῖσα σὴν κόμην,
εἰ χρώματ' αὐτῆς κουρίμης ἔσω τείχος.
φιλεῖ γὰρ αἷμα τοῦτο τοῖς αὐτοῖς πατρὸς,
τἀπὸ μιᾶς ὅμοια σώματος πεφυκέναι.
ΧΟΡ. οὐκ ἄξι' αἰσχρὸς ὦ γέρον σοφοῦ λέγεις·
εἰ κρυπτὸν εἰς γῆν τὴν δ' ἀϊ Αἰγίσθου φόβῳ
δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν οὐθαρσῆ μολεῖν.
ἔπειτα χαίτης πῶς σεσωίσεταί τις ὧλόκος;

ὁ μὲν, παλαίσας αὐθρὸς δύγλυκοῦ φαφεὶς·
ὁ δὲ, κτενισμοῖς ἥλιος· ἀλλ' ἀμήχανον.
πολλοῖσι δ' αὖ δοῦροις βοσχύχοιο μοπτέρου,
καὶ μὴ γεύσωσιν αἵματος τοῦ τοῦ γέρον.
πρεσ Σὺ δ' εἰς ἴχνος βᾶσ', ἀρβύλης σκέλαι βάσιν
εἰ σύμμετρος σῷ τοδὶ γλύψει τέκνον.
ἡλε Πῶς δ' αὖ γλύψοιτ' αὖ τι κρατὶ λέῳ πέδῳ
γαίας, ποδῶν ἔκμαγμα, εἰ δ' ἔστιν τόδε,
δυεῖν ἀδελφοῖν τοὐμὸν οὐ γλύψοιτ' ἴσους·
ἀνδρός τε καὶ γυναικός, ἀλλ' ἄρσην κρατεῖ.
πρεσ. Οὐκ ἔστιν, εἰ καὶ μὴ καστγνήτος μολὼν, οὐκ ἂν
κερκίδος ὤ τῳ γνοίης αὖ ὑφάσματος ἥκοι
σὺ ᾧ ποτ' αὐτὸν ἐξέκλεψα μὴ θανεῖν;
ἡλε Οὐκ οἶσθ' ὁ ρέσης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονὸς
νέαν μ' ἔτ' οὖσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλοισ',
πῶς αὖ, τότ' ὢν παῖς, νῦν ταῦτ' αὖ ἔχει φάρη;
εἰ μὴ ξυναύξοιν θ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι.
ἀλλ' ἤ τις αὐτὸν τάφον ἐσικτείρασ' ξένος
ἐκείρατ', ἢ τῆσδε σκοπιᾶς λαθὼν χθονός.
πρεσ Οἱ δὲ ξένοι ποῦ; βούλομαι γὰρ εἰσιδὼν
αὐτὸν, ἔρεσθαι σοῦ καστγνήτου πέρι.
ἡλε Οἴδ' ἐν δόμων καίνοισι λαμπηρῷ τοδί·
πρεσ Ἀλλ' δύγλυκεῖς μὲν· εἰ δὲ καὶ δηλοῖ τόδε·
πολλοὶ γὰρ ὄντες δύγλυκεῖς, εἰσὶ κακοί·
ὅμως δὲ χαίρειν τοὺς ξένους προσεννέπω.
ὀρέ Χαῖρ' ὦ γεραιὲ· τοῦ ποτ' Ἠλέκτρα τόδε

παλαιὸν ἀνδρὸς λείψανον φίλων κυρεῖ;
ἠλε. Οὗτος ἂν ἄμον πατέρ' ἐθρεψεν ὦ ξένε.
ὀρε. τί φής; ὁ δ' ὃς σὸν ἐξέθρεψε σύγγονον; ἐξέκλε
ἠλε. Ὁ δ' ἔθ' ὁ σώζας κεῖνον· εἰ πορεύσεπ. τε ρ.
ὀρε. Ἔα,
τί μ' εἰσδέδορκεν ὡς πορ' ἀργύρου σκοπῶν
λαμπρὸν χαρακτῆρ', ἢ πεσοῦμαί μέτῳ;
ἠλε. Ἴσως ὀρέστου σ' ἡλίκ' ὄντα βλέπων.
ὀρε. φίλου τε φωτός. τί δὲ κυκλεῖ πέριξ τόδε;
ἠλε. κἀὐτὴ τὸ δ' εἰσορῶσα, θαυμάζω ξένε.
πρεσ. ὦ πότνι' οὖχου θύγατερ Ηλέκτρα θεοῖς.
ἠλε. τί τῆς ἀπόντων, ἢ τί τῆς ὄντων πέρι;
πρεσ. λαβεῖν φίλον θησαυρὸν, ὃν φαίνει θεός.
ἠλε. ἰδοὺ καλῶ θεοῦ. ἢ τί δὴ λέγεις γέρον;
πρεσ. βλέψον νυν εἰς τόνδ' ὦ τέκνον τὸν φίλτατον.
ἠλε. πάλαι δέδοικα, μὴ σύ γ' οὐκέτ' οὖ φρονῆς.
πρεσ. οὐκ οὖ φρονῶ 'γω, σὸν κασίγνητον βλέπων;
ἠλε. πῶς εἶπας ὦ γεραιέ; ἀνέλπιστον λόγον;
πρεσ. ὁρᾷς Ὀρέστην τόνδε τὸν Ἀγαμέμνονος;
ἠλε. ποῖον χαρακτῆρ' εἰσιδὼν, ᾧ πείσομαι;
πρεσ. Οὐλιὼ παρ' ὀφρῦν, ἣν ποτ' ἐν παιδὸς δόμοις
νεβρὸν διώκων, οὗ μεθ' ἡμάχθη πεσών.
ἠλε. πῶς φής; ὁρῶ μὲν σῶματος τεκμήριον.
πρεσ. ἔπειτα μέλλῃς προσπτύσσειν τοῖς φιλτάτοις;
ἠλε. ἀλλ' οὐκέτ' ὦ γεραιέ· συμβόλοισι γὰρ
τοῖς σοῖς πέπεισμαι θυμόν. ὦ χρόνῳ φανείς,

ἔχω σ' ἀέλπτωσ-
ὀρε -καὶ ξ ἐμοῦ γ' ἔχη χρόνῳ.
ἠλε οὐδέποτ' ἐδόξασ'- χὠ δὲ πόλε δόξασ'
ὀρε -οὐδ' ἐπὶ νῷ ἤλπισα.
ἠλε ἐκεῖνος εἶ σύ; -
ὀρε -σύμμαχός τέ σοι μόνος.
ἦν δ' ἐκπαίσωμαί γ' ὧν μετέρχομαι, βόλον;
ἠλε πέποιθα δ', ἢ χρὴ μηκέτ' ἠγεῖσθαι θεοὺς,
εἰ τἀδίκ' ἔσται τῆς δίκης ὑπέρτερα.
χορ ἔμολεν, ἔμολεν ὦ χρόνιος ἀμέρα.
κατέλαμψαν· ἔδειξαν ἐμφανῆ
πόλει πυρσὸν· ὃς παλαιᾶς φυγᾶς
παῤῥώων ἐκ δωμάτων
τάλαν' ἀλαίνων ἔβαν.
θεὸς αὖ θεὸς ἀμετέραν τίς ἄγει
νίκαν ὦ φίλα,
αὖ ἔχε χέρας, αὖ ἔχε λόγον, ἴει
λιτὰς εἰς θεούς.
τύχα σοι τύχα
κασίγνητον ἐμβατεῦσαι πόλιν. κάλιν
ὀρε εἶεν. φίλαι μὲν ἥδιστ' ἀπασμάτων
ἔχω, χρόνῳ δὲ καῦθις αὐτὰ δώσομεν.
σὺ δ' ὦ γεραιὲ, καίριος χαρᾷ λυθείς,
λέξον τί δρᾶσιν αὖ φονέα τὸν ἐμὸν πατρὸς,
μητέρα τε κοινωνὸν αἰσίων γάμων.
ἔστιν τί μοι κατ' Ἄργος δύμηνες φίλων;

ἢ πάντ' ἀνεσκευάσμεθ' ὡς πορεύεται τύχη;
τῷ συγγελάσωμαι; νύχιος, ἢ καθ' ἡμέραν;
ποίαν ὁδὸν τραπώμεθ' εἰς ἐχθροὺς ἐμούς;
πρεσ ὦ τέκνον. οὐδεὶς δυσμενὴς ὢν τυγχάνει φίλος.
» οὔρημα γὰρ τὸ χρῆμα γίνεται τόδε,
» κοινῇ μετασχεῖν τ' ἀγαθοῦ καὶ τοῦ κακοῦ.
σὺ δ', ἐκ βάθρων γὰρ πᾶς ἀνήρησαι φίλοις,
οὐδ' ἐλλέλοιπας ἐλπίδ', ἣ θι μου κλύων·
σὺ χειρὶ τῇ σῇ πάντ' ἔχεις καὶ τῇ τύχῃ,
πατρῷον οἶκον καὶ πόλιν λαβεῖν σέθεν.
ὀρέ ἰὼ δῆτα δρῶντες, ἢ δ' αὖ ἀβίκοιμεθα;
πρεσ κτανὼν Θυέστου παῖδα, σήν τε μητέρα.
ὀρέ ἦ κωπὶ τόνδε στέφανον, ἀλλὰ πῶς λάβω;
πρεσ τειχέων μιὴ ἐλθὼν σὺ τῶν, οὐ δ' αὖ εἰ θέλοις.
ὀρέ φρουραῖς κέκασται, δεξιαῖς τε δορυφόρων;
πρεσ ἔγνως· φοβεῖται γάρ σε, κοὐχ ὕδρις σαφῶς.
ὀρέ εἶεν. σὺ δὴ τόδ' οἶδ' ἐν δεῖ βουλεύσειν γέρον.
πρεσ κἀμοῦ γ' ἄκουσον, ἕρπε γάρ μ' ἐσῆλθέ πη
ὀρέ ἐθελόν τι μηνύσειας, αἰσθοίμην δ' ἐγώ.
πρεσ Αἴγισθον εἶδον ἡνίκ' εἶρπον σὺν δάδι.
ὀρέ πρόσθεν γάρ μ' ἔφθης. σὺ ποίοις τόποις;
πρεσ ἀγρῶν πέλας τῶν δ' ἱππο φορβίων ἔπι.
ὀρέ τί δρῶντ'; ὁρᾷς γὰρ ἐλπίδας ἐξ ἀμηχάνων.
πρεσ νύμφαις ἐπόρσυν' ἑορτὴν ὡς ἔδοξέ μοι.
ὀρέ φροφεῖα παίδων, ἢ περὶ μέλλοντος τόκου;
πρεσ οὐκ οἶδα· πλὴν σὲ, βουσφαγεῖν ὡπλίζετο.

ὀρέ. Πόσων μετ' ἀνδρῶν; ἢ μόνος γυναίων μέτα;
πρεσ. οὐδεὶς παρῆν αὐτόχειρ. οἰκεῖα δὲ χέρ.
ὀρέ. Ἦ σοῦ τις, ὅστις γνωσθεὶς μ' ἰδὼν γέρον;
πρεσ. γυναῖκες μέν εἰσιν, οὐσ' ἐγ' οὐκ εἶδον ποτέ.
ὀρέ. ἡμῖν δ' αὖ εἶεν εἰ κρατοῖμεν, σύμμαχοι.
πρεσ. λέξω γὰρ ἴσον ὄντα, τοῖς δὲ σύμφορον.
ὀρέ. πῶς οὖν ἂν αὐτῷ σωθείην ποτέ;
πρεσ. τείχων ὅθεν σε βουλυτῶν ἐσόψεται.
ὀρέ. ὁδὸν γὰρ αὐτὴν ὡς ἔοικ' ἀγροὺς ἔχει.
πρεσ. ὅθεν ἰδὼν σε δαΐ τι κοινωνὸν καλεῖ.
ὀρέ. πικρόν τε σωθῆναι τορ', ἢν θεὸς θέλῃ.
πρεσ. τοὐμὸν δὲν δὲ πρὸς τὸ πίπτον αὐτὸς σκόπει.
ὀρέ. καλῶς ἔλεξας· ἡ τεκοῦσα δ' ὅστις ποτ';
πρεσ. Ἄργει. παρέσται δ' ἐν πόσει θοίνην ἔπι.
ὀρέ. τί δ' οὐχ ἅμ' ὄχοις μᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει;
πρεσ. φόνον γέμουσα δημοτῶν, ἐλείπετο.
ὀρέ. ξυνῆκα· ὕποπτος οὖσα γυνὼς κῆδι πόλει.
πρεσ. τοιαῦτα· μισεῖται γὰρ αὐόσιος γυνή.
ὀρέ. πῶς οὖν ἐκείνῃ, τόν δ' ἐν τοιούτῳ κτενῶ;
ἠλέ. ἐγὼ φόνον γε μητρὸς ἀρτύσομαι.
ὀρέ. καὶ μὴν ἐκεῖνα γ' ἡ τύχη θήσει καλῶς.
ἠλέ. ὑπηρετεῖτω μὴ δυεῖν ὄντοιν, τάδε.
πρεσ. ἔσται τάδ'. εὐείσκου δὲ μητρὶ πῶς φόνον;
ἠλέ. λέγ' ὡς περαίνει τάδε Κλυταιμνήστρα, μολών.
λέχη μ' ἀπάγγελλ' οὖσαν ἄρσενος τόκῳ.
πρεσ. ὦ τλῆμον, ἆρα πέλας τεκοῦσαν, ἢ νεοστὶ δή;

Digitized by Google

ἡλε᾽ λέγ᾽ Ἡλίοισ᾽ οἷσιν ἀγγέλειν λεχώ.
πρεσ καὶ δὴ τί σοῦ μητρὶ προσβάλλῃ φόνον;
ἡλε᾽ ἥξει κλύουσα λοχεῖ᾽ ἐμοῦ νοσήματος.
πρεσ ὦ σθεν, τί δ᾽ αὐτῇ σοῦ μέλῃ δοκεῖς τέκνον;
ἡλε᾽ ναὶ. καὶ δακρύσει γ᾽ ἀξίωμ᾽ ἐμῶν τόκων.
πρεσ ἴσως. πάλιν τοι μῦθον εἰς καμπὴν ἄγω.
ἡλε᾽ ἐλθοῦσα μέν τοι δῆλον ὡς ἀφ᾽ λύται.
πρεσ καὶ μὴν ἐπ᾽ αὐτὰς γ᾽ εἰσίω δόμων πύλας.
ἡλε᾽ οὐκοῦν ξαπέσθαι σμικρὸν εἰς ἕδρου τόδε.
πρεσ εἰ γὰρ δάνοιμι, τοῦτ᾽ ἰδὼν ἐγὼ σοπε.
ἡλε᾽ πρώτισα μὲν νῦν τῷ δ᾽ ὑφήγησαι γέρον,
πρεσ Αἴγισθος εἴ σθα νῦν θυηπολεῖ θεοῖς.
ἡλε᾽ εἶ πει τα πάντων μητέ τ᾽ ἀπ᾽ ἐμοῦ φράσον.
πρεσ ὡς ταῦ τα γ᾽ ἐκ σοῦ σόματος εἰρῆσθαι δοκεῖν.
ἡλε᾽ σὸν ὄργον ἤδη. πέσθεν εἴλησας φόνου.
ὀρε᾽ στείχοιμ᾽ ἄν, εἴ τις ἡγεμὼν γένοιθ᾽ ὁδοῦ.
πρεσ καὶ μὴν ἐγὼ πέμποιμ᾽ ἂν οὐκ ἀκουσίως.
ὀρε᾽ ὦ ξοῦ πατρῷε, καὶ τροπαῖ᾽ ἐχθρῶν ἐμῶν,
οἰκτείρεθ᾽ ἡμᾶς· οἰκτρὰ γὼ πεπόνθαμεν.
ἡλε᾽ οἰκτείρε δῆτα σοὺς γε φύντας ἐκγόνους.
ὀρε᾽ ἦρα τε βωμῶν ἢ μυκηναίων κρατεῖς,
νίκην δὸς ἡμῖν, εἰ δίκαι᾽ αἰτούμεθα.
ἡλε᾽ δὸς δῆτα πατρὸς τοῖσδε τιμωρὸν δίκην.
ὀρε᾽ σύ τ᾽ ὦ κάτω γῆς οἰκτρὸν οἰκῶν πάτερ,
καὶ γῆ τ᾽ ἀΐσασα, χεῖρα σὴ δίδωμ᾽ ἐμάς,
ἄμμι᾽ ἄμμιε τοῖσδε φίλτάτοις τέκνοις.

νῦν πάντα νεκρὸν ἐλθὲ σύμμαχον λαβών,
οἵπερ σε σὺν σοὶ φεύγας ἀναλώσαι δορί.
ἢ κου σ' ἐξ ἐμῆς μητρὸς παθὼν, πάθες
χὠδοὶ συγοῦσιν αἰσίου μιάσματος.
ΑΛΕ Γαίτ', οἶδ', ἀκούει τάδε πατήρ, σείχειν δ' ἀκμή.
ἀνεῖν καὶ σοὶ πρόφωνῶ πρὸς τάδ' Αἴγιθον θανεῖν·
ὡς εἰ παλαιωθεὶς πῖ ὤμα θανάσιμον πεσῇ,
τίθνηκα κἀγὼ, μὴ δέ μ' ἐξῶσαν λέγε,
πάσω κάρα γὰρ τοὐμὸν ἀμφήκει ξίφει.
δόμων δ' ἔσω βᾶσ' οὐχρεπὴς ποιήσομαι.
ὡς ἢν μὴ ἔλθῃ πύστις οὐ τυχὸν σέθεν,
ὀλολύξεται πᾶν δῶμα. θνήσκοντος δίκου,
τἀναντί' ἔσται τῶνδε. ταῦτά σοι λέγω.
ΟΡΕ πάντ' οἶδα. ΗΛΕ. πρὸς τάδ' ἄνδρα γίνεσθαί σε χρή.
ὑμεῖς δέ μοι γυναῖκες οὐ πυρσεύετε
κραυγὴν ἀτῶνος τοῦδε. φρουρήσω δ' ἔτι,
πρόχειρον ἔγχος χειρὶ βασάξουσ' ἐμῇ·
οὐ γάρ ποτ' ἐχθροῖς τοῖς ἐμοῖσ' ὑπωμόσην,
πλὴν ὑφέξω σῶμ' ἐμὸν καθυβρίσαι.
ΧΟΡ Ἀταλᾶς ἔτ' ἐμᾶς πατέρος Ἀργείων
ὀρέων ποτὲ κλῃδὼν
εἰ πολιᾶσι μέλει φήμαις, sic apud Catull. fama anus
εὐαρμόστοις εἰ καλάμοις et incana saecula.
πᾶνα μοῦσαν ὑμνόθροον
πέσοντ' ἀγρῶν ταμίαν,
χρυσέαν ἄρνα καλλιπόλοισιν

πορδοῦσαι. πετείνοισι δ' ἐπισσύο
κάρυξ ἰάχει βαρύφθοις, βαρύφθοις
ἀγοραὶ ἀγοραὶ μυκιῶσι-
οι σοίχετε, μακαρέων
ὀφθαλμοὶ τυραννῶν
φάσματα, δίματα· χθονὶ δ' ἀϊστοδὸν
ἐγίγαιρον οἱ ποδί.
θυμέλαι δ' ἐπίτνασιν χρυσόπλαστοι. σημ. τοῦ β
σελαγεῖ τὸ δ' αἰνὰ σὺν
πῦρ ἐδὶ βώμιον ἀργείων.
λωτὸς δὲ φθόγγον κελάδει
κάλλιστον, μουσᾶν θεράπων.
μολπαὶ δ' ἴυγξ τ' ἔασιν
χρυσέαν ἀρνὸς ἐπίλοποι
θυέσσι πυρφόροις χθονὸς
πείσας ἀλλοτρίαν φίλαν
Ἀγρέως, τὸ δ' αὖ ἐκπομίζει πρὸς πρὸς
δώματα· νέμονος
δ' εἰσαγόραιο αἴτει τὰν κερό-
εσσαν ἔχειν χρυσόμαλλον
κατὰ δώματα ποίμναν.
τότε δὴ τότε φασιναὶς
ἄστρων μιχθὰ λλειόδιν
Ζεὺς, καὶ φέγγος ἀελίου,
λευκόν τε πρόσωπον ἀοῦς.
τὰ δ' ἐπέρα νὺξ τ' ἐλαύνει

θρμὰ φλογὶ θιοπύρῳ·
νεφέλαι δ' ἐϋυδροι πεζὰ ἔρκτον,
ξηραί τ' ἀμμωνίδες ἕδραι
φθείνουσ' ἄπειροι δρόσου καλλί-
σταν ὄμβρων δι' ὀδὸν σορεῖσαι·
λέγεται (τὰν δὲ πίστιν
σμικρὰν παρ' ἐμοί γ' ἔχει)
στρέψαι θρμὰν ἀελίαν
χρυσωπὸν ἕδραν ἀλλ' ἀξαι-
τα δυσυχὶς βροτείῳ,
θνατᾶς εἰ ἐκὲν δίκας.
φοβροὶ δὲ βροτοῖσι μῦθοι,
κέρδος δὲ πρὸς θεῶν θρασπείαις,
ὧν οὐ μναθεῖσα πόσιν κτείνεις
κλεινῶν συγγενέτειρ' ἀδελφῶν.
ἔα. ἔα.
φίλαι, ποῖς ἠκούσατ'; ἢ δοκῶ κενὴ
ὑπῆλθε μ', ὥστε νόρτρα βροντὴ δι' ὁδός;
ἰδοὺ τάδ' οὐκ ἄσημα πνεύματ' αἴρεται
δέμων ἐμεμφὲς δώματ' Ἡλέκτρας τάδε.
ἠλ. φίλαι, τί χρῆμα; πῶς ἀτῶνος ἦκομεν;
χορ. οὐκ οἶδα, τλίω σοι, φόνιον οἰμωγὴν κλύω.
ἠλ. ἤκουσα κἀτώ. τηλόθεν μολὼν, ἀλλ' ὅμως.
χορ. μακρὰν γὰρ ὀρθεῖ χῆρυς, ἐμφανὴς γε μήν.
ἠλ. ἀρχεῖος ὁ στεναγμός, ἢ φίλων ἐμῶν;
χορ. οὐκ οἶδα. πᾶν γὰρ μίγνυται μέλος βοτῶν.

ἠλε' σφαγὴν ἀΰτεῖς τήνδε μοι· τί μέλλομεν;
χορ ἔπιχε, βαιῶσ' ὡς μάθῃσ τύχας σέθεν.
ἠλε' οὐκ ἔστι· νικώμεθα· ποῦ γὰρ ἄγγελοι;
χορ ἥξουσιν οὗτοι βασιλέα φαῦλον κτανεῖν. οὗ δοι θανεῖν
ἄγγ ὦ καλλίνικοι παρθένοι μυκηνίδες,
νικῶντ' Ὀρέστην πᾶσιν ἀγγέλλω φίλοις,
Ἀγαμέμνονος δὲ φονέα κείμενον πέδῳ
Αἴγισθον· ἀλλὰ θεῖσιν οὔχεσθαι χρεών.
ἠλε' τίς δ' εἶ σύ; πῶς μοι πιστὰ σημαίνεις τάδε;
ἄγγ οὐκ οἶσθ' ἀδελφοῦ μ' εἰσορῶσα πέμπτον;
ἠλε' ὦ φίλτατ', ἔκτοι δείματος δυσγνωσίαν
εἶχον προσώπου· νῦν δὲ γιγνώσκω σε δή.
τί φῄς; τέθνηκε πατρὸς ἐμοῦ συγγὸς φονεύς;
ἄγγ τέθνηκε· δίσσοι ταῦθ' ἅ γοῦν βούλει, λέγω·
ὦ θεοί, δίκην τε πάνθ' ὁρῶσ', ἦλθόν ποτε.
ἠλε' ποίῳ δ' ὅπῳ δή, καὶ τίνι ῥυθμῷ φόνου
κτείνει θυέστου παῖδα, βούλομαι μαθεῖν.
ἄγγ ἐπεὶ μελάθρων τῶνδ' ἀπήραμεν πόδα,
εἰσβαίνεις ἡμῶν δίκροτον εἰς ἁμαξιτὸν,
δίκροον
εἰθ' ἡνιόχου τὴν μυκηναίων ἄνακ,
κυρεῖ δὲ νὴ πώλοισι καταῤῥύτοις βεβώς,
ὁρέπων τὸ λοιπὸν μυρσίνης κάρα πολιόκου·
ἰδὼν τ' ἀΰτει· χαίρετ' ὦ ξένοι· τίνος;
πόθεν, πορεύεθ' ἑκ ποίας χθονός;
πορεύεσθ' ξένοι
ὁ δ' εἶπ' Ὀρέστης· Θεσσαλοί· πρὸς δ' ἄλφειὸν
θύοντες ἤλθομεν Ὀλυμπίῳ δι.

κλύων δὲ τῶν τ' Αἴγισθος, εἶπε τάδε.
νῦν μὲν παρ' ἡμῖν χρὴ σιωπᾶν ἐμοὶ
δοίλῳ γενέσθαι, τυγχάνω δὲ δουλίων
νύμφας ἔχων οἵ' ἀβακτάντας λέχοι,
εἰς ταυτὸν ἥξετ' ἀλλ' ἴωμεν εἰς δόμους.
καὶ ταῦθ' ἅμ' ἡδέως ἔνι, καὶ χρὸς λαβὼν
παρῆγεν ἡμᾶς, οὐδ' ἀπαρνεῖσθαι χρεών.
ἐπεὶ δ' ἐν οἴκοις ἦμεν, εἶπε τάδε.
λῦσ' ὡς τάχιστα τῆς ξένοις τίς αἰρέτω,
ὡς ἀμφὶ βωμὸν σῶσι χερνίβων πέλας.
ἀλλ' εἴ π' Ὀρέστου, ἀρτίως ἠγνίσμεθα
λουτροῖσι καθαροῖς ποταμίων ῥείθρων ἄπο.
εἰ δὲ ξένοισι σοῖσι σωθῆναι χρεών
Αἴγισθ', ἕτοιμοι κοὐκ ἀπαρνούμεσθ' ἄναξ.
ἔσφαζον μὲν οὖν μεθεῖσαν ἐκ μέσου λύπην·
λόγχας δὲ θέντες, διὰ σοῦ του φρουρήματος,
δμῳῶν, πρὸς ὄρθρον πάντες ἔσαν χέρας.
οἱ μὲν, σφάγι' ἐν ἔφορον· οἱ δ', ἥρων κανᾶ.
ἄλλοι δὲ, πυρᾶν ἦ πιον. ἀμφὶ τ' ἐχάραξαν
λέβητας ὠρθοῦν. πᾶσα δ' ἐκτύπει στέγη.
λαβὼν δὲ πρεσχύτας μητρὸς δύνετον εἴδεν,
ἔβαλλε βωμοῖσ', τοιάδ' ἐννέπων ἔπη.
νύμφαι πεφᾶσαι, πολλάκις μὲ βουλυτεῖν,
καὶ τὼ κατ' οἶκον Τυνδαρίδα δάμαρτ' ἐμὼ,
πράσσοντας ὡς νῦν, τόδ' ἐμοὶ ἐχθροῖσι κακῶς.
λέγων Ὀρέστην καὶ σέ. διὰ σοῦ τῆς δ' ἐμὸς,

τὰναντί' ὄψετ', οὐ πεπωνίσκων λόγους,
λαβεῖν παρ' ἀλλήλων δώματ'. ἐκ καινοῦ δ' ἐλαὼν
Αἴγιλωθος ὀρθὴν σφαγίδα, μεσοχίου τείχεος
πυμὰν, ἐφ' ἁγνὸν πῦρ ἔθηκε δεξιᾷ.
καὶ σφαγεὶς ἐπ' ὤμων μόχλον ὡς ἤραν χεροῖν
δμῶες. λέγει δὲ σῷ καταγνήτῳ τάδε.
ἐν ἐκτῆς καλῶν κομπούσι τοῖσι θεσπεσίοις
εἶναι τόδ' ὅστις ταῦρον αὐτομεῖ καλῶς,
ἴσωσιν ὀχμάζῃ. λάβε σίδηρον ὦ ξένε,
δεῖξον τὸ φίλιον ἔτυμον ἀμφὶ θησαυροῖς.
ὅδ' οὐκ ἀπόπτυστον ἁρπάσας χεροῖν,
ἔβηξε πρὸς τῶν ὤμων οὐ πρεπῆ πόρους,
Πυλάδην μὲν εἴλετ' ἐν πόνοις ὑπηρέτην,
δμῶας δ' ἀπωθεῖ. καὶ λαοὺς μόχλου πόδας
λυπρὰς ἐχούσης σαίρας, ἐκτείνων χέρας·
θᾶσσον δὲ βύρσαν ἐξέδειρεν, ἣ σφραγὶς
θεσπὶς διαύλοισί τ' εἰσίοισι δίννυσι,
κἀνεῖτο λαιμόν. ἱδρὰ δ' εἰς χεῖρας λαβὼν
Αἴγισθος, ἤθρει. καὶ λοβὸς μὲν οὐ πεσὼν
ὠλέγχοις· πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας
κακαὶς ἔφαινον τῷ σκοπουμένῳ πρόσβολάς.
χὠ μὲν σκυθράζει· δεσπότης δ' ἀνίσορεῖ,
Τί χρῆμ' ἀθυμεῖς, ὦ ξέν' ὀρρωδῶ τινα
δόλον θυραῖον. ἔστι δ' ἔχθιστος βροτῶν
Ἀγαμέμνονος παῖς, πολέμιός τ' ἐμοῖσι δόμοις.
ὅδ' εἶπε. φυγάδος δῆτα δειμαίνεις δόλον,

πόλεως ἀνάσσων; οὐχ, ὅπως πευσηρίαν
θοινασόμεθα, φθιὰς δ' αὐτὶ δωρικῆς
οἴσει τίς ἡμῖν κοπίδ'; ἀφρῡήξω χέλυν.
λαβὼν δὲ κόπτε. σωλάγχνα δ' Αἵπυθος λαβών,
ἢ θρεῖ διαιρῶν. τῶν δὲ νῦν τοῦντος κάτω,
ὃ νυχὰς ἐπ' ἄκρουσ' ἃς καὶ γνήτος σέθεν,
εἰς σφονδύλουσ' ἔπαισε. νωτιαῖα δὲ
ἔρρηξεν ἄρθρα. πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω,
ἢ ὠσίρεν, ἠλάλαξε δυσθνῄσκον φόνῳ.
δμῶες δ' ἰδόντες, οἳ θὺς ἦξαν εἰς δόρυ,
πολλοὶ μάχεσθαι πρὸς δύ'· αὐθρίασ' δ' ὕπω,
ἔστησαν αὐτὶ πρῶρα σείοντες βέλη
Γυλάδης Ὀρέστης τ'· εἶπε δ' οὐχὶ δυσμενὴς
ἥκω πόλει τῇ δ', οὐδ' ἐμοῖς ὀπάοσιν.
φονέα τε πατρὸς αὐτὸς ἐμφανῆ θέμις
τλήμων Ὀρέστης· ἀλλὰ μήμε κτείνετε
πατρὸς παλαιοὶ δμῶες. οἳ δ', ἐπεὶ λόγων
ἤκουσαν, ἔχον κάμακας. ἐγνώσθη δ' ὕπο
γέροντος εἰ δόμοισιν ἀρχαίου τινός·
στέφουσι δ' ὃν θὺς σοῦ καὶ γνήτου κάρα
χείροντες, ἀλαλάξοντες. ὀρχοῦνται δίσσοι
κάρα γ' ἐδῄδιξεν οὐχὶ τοργόνος φόβῳ,
ἀλλ' ὃν συγεῖς Αἴμαθον. αἷμα δ' αἵματος
πικρὸς δανεισμὸς ἦλθε τῷ θανόντι νῦν.
χο. θὴς εἰς χορὸν ὦ φίλα ἴχνος·
ὡς νεβρὸς οὐραίαν

πήδημα κουφίξουσα σὺν ἀγλαΐᾳ.
νίκας στεφανοφορίαν
κρείσσω τοῖς παρ' ἀλφεοῦ ῥεέθροις τελέσασα
κασίγνητος σέθεν. ἀλλ' ἐπάειδε
καλλίνικον ᾠδὰν ἐμῷ χθρῷ.
ἠλε ὦ φέγγος, ὦ τέθριππον ἡλίου σέλας.
ὦ γαῖα καὶ νὺξ, ἣ νέδερκόμην πάρος,
νῦν μοι μάτην θυμόν, ἀμπτυχαί τ' ἐλεύθεροι,
ἐπεὶ παρὸς πέπτωκεν Αἴγισθος φονεύς.
φέρ' οἷα δὴ τὼ καὶ δόμοι κἀμοὶ φίλοι μόλω
κόμης ἀγάλματ' ἐξενέγκωμαι φίλης,
στέφη τ' ἀδελφοῦ κρᾶτα τὸν νικηφόρον.
χορ σὺ μὴν νῦν ἀγάλματ' ἄφρε
κρατὶ τὸν ἀμέτορον
χωρήσεται μούσαισι χόρευμα φίλον.
νῦν οἱ πάρος ἀμέτροι
γαίας τυραννεύσουσιν φίλοι βασιλῆες
δικαίως, τοὺς δ' ἀδίκους καθελόντες.
ἀλλ' ἴτω ξυνάυλος ἐμὰ χαρᾶ.
ἠλε ὦ καλλίνικε παῖ πρὸς ἐκ νικηφόρου
πατρὸς Ὀρέστα τῆς ὑπ' Ἰλίῳ μάχης,
δέξαι κόμης σῆς βοστρύχων ἀναθήματα,
ὑπεκβαί- ἥκεις γὰρ οὐκ ἀχρεῖον ἐκ πολέμου δραμών
νων πα- ἀστῶν ἐς οἴκους, ἀλλὰ πολέμιον κτανών
τρὸς μέ- Αἴγισθον, ὃς σὸν πατέρα καμὸν ὤλεσε.
γον. σύ τ' ὦ παραστὰς, ἀνδρὸς δυσσεβεστάτου

παῖ δεῦμαι Τυλάδη, στέφανον ὀξείης χερὸς
δέχου· φορῆι γὼ καὶ σὺ τῶδ' ἴσον μέρος
ἀεθλοῦντος. αἰεὶ δ' εὐτυχεῖς φαίνοιό μοι.
ὀρε' θεοῖσι μὲν πρῶτον Ἡλέκτρας τύχης
αὐχητέτας τῆσδ', εἶτα κἀμὲ παίνεσον
τὸν τῶν θεώντε, τῆς τύχης θ' ὑπηρέτην.
ἥκω γὰρ οὐ λόγοισιν, ἀλλ' ἔργοις κτανὼν
Αἴγισθον. ὡς δὲ τῷδε σάφ' εἰδῆναι τάδε
πεισθῶμεν, κἀν τὸν θανόντα σοὶ φόρῳ,
ὃν εἶπε χρήσας, θηρσὶν ἁρπαγὴν πόθου,
ἢ σκύλον οἰωνοῖσιν αἰθέρος τέκνοις
πήξασ', ὀρεῖσον σκόλοπι· σὸς γὰρ ἔσι νῦν
δοῦλος, πάροιθε δεσπότης κεκλημένος.
Ἠλε' αἰσχύνομαι μὲν, βούλομαι δ' εἰπεῖν ἐμῶς.
ὀρε' τί χρῆμα; λέξον· ὡς φόβου γ' ἔξω θανεῖ.
Ἠλε' νεκροὺς ὑβρίζειν, μὴ μέ τις φθόνῳ βάλῃ.
ὀρε' οὐκέτ' ἔστιν οὐδὲν ὅστις σοὶ μέμψαιτό σοι.
Ἠλε' δυσάρεστος ἡμῶν καὶ φιλόψογος πόλις.
ὀρε' λέγ' εἴ τι χρήζεις σύγγονον, ἀστόνδοισι γὰρ
νόμοισιν ἐχθραν τῷδε συμβεβλήκαμεν.
Ἠλε' εἶεν. τίν' ἀρχὴν πρῶτα σ' ἔρξειπω κακῶν;
ποίαν δὲ πέλευσας; τίνα μέσον τάξω λόγον;
καὶ μὴν δι' ὄρθρου γ' οὔ ποτ' ἐξελίμπανον
θρυλλοῦσ' ἀεὶ γὰρ εἰπεῖν ἦν θέλον κατ' ὄμμα σὸν,
εἰ δὴ γένοιμι δι' ἁμάτων ἑλοῦ θέρα
τῇ πόθῳ. νῦν σῶς εἶμι. ἀφροδώσω δέ σοι

ἐκεῖν', ἃ σε ζῶντ' ἢ δικαίως λέξαι κακά.
ἀπώλεσάς με, κἀφάνισας φίλου πατρὸς
καὶ τὸν δ' ἔπειτα, οὐδὲν ἠδικημένος.
κἀγημάσω αἰσχρῶς μητέρ' ἄνδρα τ' ἐκτανὼν
σχάτη λατοῦσ' Ἕλλησιν, οὐκ ἐλθὼν φρύγας.
εἰς ὄψιν δ' ἦλθες ἀμαθίᾳ, ὥστ' ἔλιπες
ὡς εἰς σὲ μὲν δὴ μητέρ' οὐχ ἕξεις κακήν
γήμασ'. ἐμοῦ δὲ πατρὸς ἡδίκεις λέχη.
» ἴσως δ' ὅταν τις ὀλέσας δάμαρτά του
» κρυπταῖσιν εὐναῖς, εἶτ' ἀναιρεθῇ λαβεῖν·
» δύσνους ὅδ' ἐστὶν εἰ δοκεῖ, τὸ σωφρονεῖν
» ἐκεῖ μὲν αὐτῷ οὐκ ἔχειν, παρ' οἷς δ' ἔχειν.
ἄλγησα δ' οἰκεῖς, οὐ δοκῶν οἰκεῖν κακῶς.
ἦ δεινὰ γὰρ δῆτ' ἀνόσιον γήμασ' γάμον,
μήτηρ δέσ' ἀνδρὸς δυσσεβῆ κεκτημένη·
ἄμφω πονηρὼ δ' ὄντ' ἀφαιρεῖσθον τύχῃ,
κεἶνη τε τλῶσα, καὶ σὺ τοὐκείνης κακόν·
πᾶσιν δ' ἐν ἀρχαίοισιν ἦν κοὐδὲν τὰ δε.
ὁ τῆς γυναικὸς, οὐχὶ τ' ἀνδρὸς ἡμών.

» καί τοι τὸ δ' αἰσχρὸν, πρόσατεῖν γε δωμάτων
» γυναῖκα, μὴ τὸν ἄνδρα. κἀκείνου σύ γε
» τὸν παῖδας, ὅστις τὸ μὲν ἄρσενος πατρὸς
» οὐκ ὠνόμασαι, τῆς δὲ μητρὸς ἐν πόλει.
» ἐπίσημα γὰρ γήμαντι καὶ μείζω λέχη,
» τ' ἀνδρὸς μὲν οὐδὲν, τῆς δὲ θηλειῶν λόγος.
ὁ δ' ἢ πάτα σε ὠλεῖσον οὐκ ἐγνωκότα,

ἢ ὑχεὶς τὶς εἶναι τοῖσι χρήμασι δεινός.
» τὰ δ' οὐδέν, εἰ μὴ βραχὺν ὁμιλήσαι χρόνον.
» ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, οὐ τὰ χρήματα·
» ἡμὶν γὰρ αἰεὶ παραμένουσ' ἄξει καλά.
» ὁδὶ ὄλβος ἄδικος καὶ μιᾷ σκαιῶν ξυνῶν,
» ἐξέπλατ' οἴκων, σμικρὸν αὐήσας χρόνον.
ἃ δ' εἰς γυναῖκας, παρθένῳ γὰρ οὐ καλὸν
λέγειν, σιωπῶ, γνωρίμως δ' αἰνίξομαι,
ὕβριξεν, ὡς δὴ βασιλικοὶσ ἔχων δόμοισ
κάλλει τ' ἀραρών. ἀλλ' ἐμοὶ γ' εἴη πόσις
μὴ παρθενωπὸς, ἀλλὰ τ' αἰδρείου φρόνου.
τὰ γὰρ τέκν' αὐτῆς, ἄρρενος ἐκπρεμαίνυται,
τὰ δ' οὐ πρέπει δὴ κόσμος οὐ χροῒς μόνον.
ἔρρ' οὐδὲν εἰδὼς, ὧν ἐφηυρεθεὶς χρόνῳ
» δίκην δίδωκας. ὦ δέ τις κακοῦργος ὢν
» μόρου, τὸ πρῶτον βῆμ' ἐὰν δράμῃ καλῶς,
» νικᾷ· ν δοκεῖ τω τὼ δίκᾳ, πρὶν αὖ πέλας
» χαμμνῆς ἵκηται, καὶ τέλος κάμψῃ βίου.
χορ ἔπραξε δεινὰ· δεινὰ δ' αὐτίδωκέ σοι,
» καὶ τῷ δ' ἔχει γὰρ ἡ δίκη μέγα σθένος.
ὀρε εἶεν. νομίζειν τοῦδε σῶμ' εἴσω χρεών,
σκότῳ γε δοῦναι δημῶδες, ὡς ὅταν μόλῃ
μήτηρ, σφαγῆσ' πάροιθε, μ' εἰσίδῃ νεκρόν.
ηλε ἐπίσχες· ἐμβάλωμεν εἰσ ἄλλον λόγον.
ὀρε τί δ' ἐκ μυκηνῶν μῶν βοηδρόμοισ ὁρᾷς;
ηλε οὔκ· ἀλλὰ τὼ πεκοῦσαν ἡμ' ἐγείνατο.

ὀρε΄ καλῶς ἄρ' αὖ κιν εἰς μέσην ταραύεται.
ἡλε΄ καὶ μὴν ὁ χοιστὸς καὶ σελὴ λαμπρύνεται.
ὀρε΄ τί δῆτα δρῶμεν; μητέρ' ἢ φονεύσομεν;
ἡλε΄ μῶν σ' οἰκτρὸς εἶλε μητρὸς ὡς εἰδὼς δίκαια;
ὀρε΄ φεῦ.
πῶς γὰρ κτάνω νιν, ἣ μ' ἔθρεψε κἀτεκεν;
ἡλε΄ ὥς που πατέρα σὸν ἢ δὲ κἀμὸν, ὦ λέων.
ὀρε΄ ὦ Φοῖβε, πολλὴν γ' ἀμαθίαν ἐθέσπισας.
ἡλε΄ ὅπου δ' Ἀπόλλων σκαιὸς ἦ, ζῶσιν σοφοί;
ὀρε΄ ὅσοις μ' ἔχρισας μητέρ', ἣν οὐ χρῆν, κτανεῖν.
ἡλε΄ βλάπτῃ δὲ δή τι πατρὶ τιμωρῶν σέθεν;
ὀρε΄ μητροκτόνος γὰρ φεύξομαι, τόδ' ἀγνὸς ὤν.
ἡλε΄ καὶ μήν γ' ἀμύνων πατρὶ, δυσεβὴς ἔσῃ;
ὀρε΄ ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς Φόνου δώσω δίκας.
ἡλε΄ τῷ δαὶ παῖζων διαμεθῆς ζημίαν;
ὀρε΄ ἆρ' αὖτ' ἀλάστωρ εἶ π' ἀπειλαθεὶς θεῷ;
ἡλε΄ ἱερὸν καθίζων τεῖ πολ'; ἐγὼ μὲν οὐ δοκῶ.
ὀρε΄ οὐδ' αὖ πιθοίμην σοῖ μεμαντεῦσθαι τόδε.
ἡλε΄ οὔ, μὴ καμὼν εἰς αἰσχύνην πέσῃς.
ὀρε΄ ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν τῇ Λητοΐδῃ δόλον;
ἡλε΄ ὦ καὶ πόσιν καθεῖλες, Αἴγισθον κτανών.
ὀρε΄ εἶσειμι· δεινοῦ δ' ἄρχομαι πρόβλήματος.
καὶ δεινὰ δράσω γ'· εἰ θεοῖς δοκεῖ τάδε,
ἔστω. πικρὸν δέ, χ' ἡδὺ τ' ἀνώνισμά μοι.
χο. ἰὼ βασίλεια γύναι χθονὸς αἰγείας
παῖ Τανταλείου,

τί δαὶ παίζων ἀν' μεθῆς ζημίαν.
ρ.

καὶ τοῖν ἀγαθοῖν ξύγγονε κούροιν
Διὸς οἱ φλογερὰν αἰθέρ' ἐναίσσοις
ναίοισι, βροτῶν τ' ἄλλοις ῥοθίοις
ὑμᾶς σωτῆρας ἔχοντες.
χαῖρε, σεβίζω θ' ἵππια καὶ μάκαρας,
πλούτου, μεγάλης τ' εὐδαιμονίας.
τὰς σὰς δὲ τύχας θεραπεύεσθαι
καιρὸς ὦ βασίλεια.
κλυ ἔκβητ' ἀπήνης ξυάδες, χειρὸς λάβεσθ' ἐμῆς
λάβεσθ', ἵν' ἔξω τοὖπὸ χυσίνου πόδα.
σκύλοισι μὲν γὰρ θεῶν κεκόσμηνται δόμοι
φρυγίοισι, τῶνδε τάσδε ξυάδας χθονὸς
ἐξαίρετ' αἰχμῇ παιδὸς ἣν ἀπώλεσα,
σμικρὸν γέρας, καλὸν δὲ κέκτημαι δόμοις.
ἡλε οὔκουν ἐγὼ δούλη γε ἐκβεβλημένη
δόμων πατρῴων, δυσυχὴς οἰκῶ δόμους.
μὴ τοίνυν λάβωμαι μακαρίας σῆς χερός;
κλυ δοῦλαι πάρεσθ' αἵδε, μὴ σύμοι πόνει.
ἡλε τί δ' αἰχμάλωτόν τοι μ' ἀπώκισας δόμων;
ἠρημένων δὲ δωμάτων ἠρήμεθα,
ὡς αἵδε, πατρὸς ὀρφανικὰ λελάμμεναι.
κλυ τοιαῦτα μέντοι σοὺς πατὴρ βουλεύματα,
εἰς ὅσ' ἐχρῆν ἥκιστ' ἐβούλευσεν φίλων.
» λέξω δὲ καί τοι δόξ' ὅταν λάβῃ κακὴ
» γυναῖκα, πλώσιμη πικρότης σύνεστί τις,
ὡς μὲν πρὸς ἡμᾶς οὐ καλῶς· τὸ πρᾶγμα δὲ

μαθόντα σ', ἣν μὴ ἀξίωσ' μισεῖν ἔχεις,
συγεῖν δίκαιον. εἰ δὲ μή, τί δεῖ συγεῖν;
ἡμᾶς δέδωκε Τυνδάρεως τῷ σῷ πατρὶ,
οὐχ ὥστε θνήσκειν, οὐδ' ἀπαγαμίαν ἐτῶ.
κεῖνος δὲ πᾶσι τοῖς ἐμοῖς Ἀχιλλέως
λέκτροισι πείσας, ὥχετ' ἐκδόμων ἄτων
πρυμνοῦχον αὖ λιν. εἶθ' ὑπορτείνασ' πύλας
λύκην δήμυσ' Ἰφιγόνης παρηίδα.
κεἰ μὴ πόλεως ἄλωσιν ἔβιώμην,
ἢ σῶμ' ὄνησον· τἄλλα τ' ἐκσώζων τέκνα,
ἔκτεινε πολλῶν μίαν ὑπὲρ, σύγγνωσταί νιν.
νῦν δ' οὕνεκ' Ἑλένης μαίτιος ἦν. ὅτ' αὖ λαβὼν,
ἄλοχον κολάζῃ πρόδοτιν οὐκ ἀπίστως.
τούτων ἕκατι παῖδ' ἐμὸν διώλεσεν.
ἐμοὶ τοῖς δὲ τοί νῦν, καὶ πρὶν δυσμενέσιν,
οὐκ ἠγριούμην, οὐδ' ἂν ἔκτανον πόσιν.
ἀλλ' ἦλθ' ἔχων μοι μαινάδ' ἔνθεον κόρην,
λέκτροις τ' ἐπεισέφρησε, καὶ νύμφα δύω
ἐν τοῖς αὐτοῖσι δώμασι κατείχομεν.
μόρον μὲν οὖν γυναῖκες, οὐκ ἄλλως λέγω·
ὅταν δ' ἐρῶντος δυσμαρτάνῃ πόσις
τἄνδον παρώσας λέκτρα, μεμεῖσθαι δίκῃ
γυνὴ ἔν αἴσῃ, χἄτερον κτᾶσθαι φίλον·
κἄπειτ' ἐν ἡμῖν φῶς λαμπρύνεται,
οἵδ' αἴτιοι τῆσδ', οὐκλύουσ' ἄνδρὸς κακῶς.
εἰσ' ἐκδόμων ἤρπασε Μενέλεως λάθρᾳ,

κτανεῖν Ὀρέστην χρὴν κασιγνήτης πόσιν,
Μενέλαον ὡς σώσαιμι· σὺς δὲ πῶς πατὴρ
ἀνέχεται ταῦτ'; εἰ τὰ τὸν μὲν οὐ θανεῖν
κτείνοντα χρὴν τ' ἄμ', ἐμὲ δ' ἐᾶς κεἶναι παθεῖν;
ἦ περ ἐκτεῖν', ἐφέφθω ὅν πορεύσιμον
πρὸς τὸν ἐκείνῳ πολεμίους. φίλων γὰρ αὖ
τίς αὖ παρόντων φόνον ἐκοινώνησέ μοι;
λέγ' εἴ τι χρήζεις. κἀντίβολῳ παῤῥησίᾳ,
ὅπως τέθνηκε σὺς πατὴρ οὐκ εἰκότως.
ΗΛΕ δίκαι' ἔλεξας. ἡ δίκη δ' αἰσχρῶς ἔχει·
» χαιρεκακεῖν γὰρ χρὴν πάντα συγχωρεῖν πόσει,
» ἢ 'πὶ φρενήρης. εἰ δὲ μὴ δοκεῖ τάδε,
οὐδ' εἰς ἀριθμὸν τῶν ἐμῶν ἥκει λόγων.
μέμνησο μὴ περ' ὄισθ' ἔλεξας ὑγιᾶ λόγον,
λόγου δοῦσα πρὸς σὲ μοι παῤῥησίαν.
ΚΛΥ καὶ νῦν γε φημὶ, κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τέκνον.
ΗΛΕ ἆρα κλύουσα μήτερ, εἶτ' ἔρξεις κακῶς;
ΚΛΥ οὐκέτι. τῇ σῇ δ' ἡδὺ πειθήσω φρενί.
ΗΛΕ λέγοιμ' ἄν. ἀρχὴ δ' ἥδε μοι πεφοιμίου.
εἰ θ' εἶχες ὦ τεκοῦσα βελτίους φρενᾶς·
τὸ μὲν γὰρ εἶδος αἶνον ἄξιον φορεῖ,
Ἑλένης τε καὶ σοῦ, δύο δ' ἔφυτε συγγόνω
ἄμφω ματαίω, κἀσορόστ' οὐκ ἀξίω.
ἡ μὲν γὰρ ἁρπασθεῖσ', ἑκοῦσ' ἀπώλετο·
σὺ δ' ἄνδρ' ἄριστον Ἑλλάδος διώλεσας,
σκῆψιν περτείνουσ' ὡς ἀτὼρ τέκνου, πόσιν

ἔκτεινα σ'. οὐ γὰρ, ὡς ἔπος γ', ἴσασιν δύ'.
ἢ τῆς θυγατρὸς πρὶν κακυρῶσθαι σφαγάς,
νέον τ' ἀπ' οἴκων ἀνδρὸς ἐξωρμημένου,
ξανθὸν κατὰ πῆχυν πολὺκαμον ἐξήσκεις κόμης.
» χωὐ δ' ἀχθέντος ἀνδρὸς ἤ τις ἐκδόμων
» εἰς κάλλος ἄσκει, διάχαρ' ὡς οὔσαν κακήν.
» οὐδὲν γὰρ αὐτῶν δεῖ θύραισιν δυπρεπὲς
» φαίνειν πρόσωπον, ἢν τι μὴ ξυντῇ κακόν.
μόνην δὲ πασῶν οἶδ' ἐγὼ σ' ἑλλωίδων,
εἰ μὴ παρῆν σοὶ δυστυχεῖν, κεχαρμένην,
εἰδ' ἦσον εἶχε, σωφρονεῖν ὀμμάτων,
Ἀγαμέμνον' οὐ χρήζουσαν ἐκπρᾶσαι μολεῖν.
καὶ τοι καλῶς γε σωφρονεῖν παρῆν σοί,
ἀνδρὶ εἴ χρεὼν κακὸν Αἰγίσθου πόσιν,
ὃν ἔλαχες αὐτῆς εἰλόχου ἐξαστυλάτην.
Ἑλένης δ' ἀδελφῆς τοιάδ' ἐργασμένης,
» ἐχθρὰν κλέος σοι μέγα λαβεῖν. τὰ γὰρ κακὰ,
παράδειγμα τοῖς ἐθέλουσιν, εἰς ὄνειδ' ἔχει·
εἰδ' ὡς λέγεις, σὴν θυγατέρ' ἔκτεινε πατὴρ,
ἐγὼ τίσ' ἠδίκησ', ἐμός τε σύγγονος;
πῶς οὖν πόσιν κτείνασ', οὐ παρφόσιν δόμοισιν
ἡμῖν προσῆψας, ἀλλ' ἀπηνέγκω λέχη
τἀλλότρια, μισθοῦ τὸν γάμοισιν ὠνούμενον,
καὶ τ' αὖ πρὸς οἴκους παισὶν αὖ τίν' ἔρχεται;
οὔτ' αὖ τ' ἐμοὺς τέκνωσε, δὶς τόσως ἐμὲ
κτείνασ' ἀδελφῆς ξῶσαν. εἰδ' ἀμείψεται

φόνον δικάζων φόνος, ἀρκτέον δ' ἐπῳ,
καὶ παῖς Ὀρέστης πατρὶ ξυμφορούμενος.
εἰ γὰρ δίκαι ἐκεῖνα, καὶ τάδ' εἰκότα.
» ὅστις δὲ πλοῦτον, ἢ τυραννίδ' εἰσιδὼν
» γαμεῖ γυναῖκα, μῶρός ὅστις μικρὰ γὰρ
» μεγάλων ἀμείνω σώφρον' ἐν δόμοις λέχη.
χορ » τύχη γυναικῶν εἰς γάμους· τὰ μὲν γὰρ οὖ,
» τὰ δ' οὐ καλῶς πίπτοντα δέρκομαι βροτῶν.
κλυ ὦ παῖ, πέφυκας πατρὸς αὖ σοφὸς εἶναι ἀεί.
ἔστιν δὲ καὶ τὸ δ' οἱ μὲν εἰσιν ἀρρένων,
οἱ δ' αὖ φιλοῦσι μητέρας· μᾶλλον παρὸς.
συγγνώσομαί σοι. καὶ γὰρ οὐχ οὕτως ἄγαν
χαίρω τε τέκνον τοῖς δεδραμένοις ἐμοί.
σὺ δ' ὦ δ' ἄλυτος καὶ δυσείματος χρόα
λέχω, νεογνὸν ἐκ τόκων πεπαυμένη;
οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῶν βουλευμάτων·
ὡς μᾶλλον ἦν χρὴν ἢ λαὸς εἰς ὀργὴν πόσιν.
ἠλε' ὀφλὸς εἶναι, νῦν δ' οὐκ ἔχεις ἄκη.
πατὴρ μὲν οὖν σὸς τέθνηκε· τὸν δ' ἔξω χθονὸς
πῶς οὐ κομίζῃ παῖδ' ἀλιτεύοντα σόν;
κλυ δέδοικα. τοὐμὸν δ', οὐχὶ τοὐκείνου σκοπῶ.
παρὸς γὰρ, ὡς λέγουσί, θυμοῦται φόνῳ.
ἠλε' τί δαὶ πόσιν σὸν ἄγριον εἰς ἡμᾶς ἔχεις;
κλυ ξύποικοι τοιοῦτοι. καὶ σύ δ' οὐ δάδης ἔφυς.
ἠλε' ἀλλῶ γὰρ· ἀλλὰ παύσομαι θυμουμένη.
κλυ καὶ μὴν ἐκεῖνος οὐκέτ' ἔστ' ἔσω σοὶ βαρύς.

ἠλε΄ φρονεῖ μέγ· ἐν γὰρ τοῖς ἐμοῖς ναίει δόμοις.
κλυ ὁρᾷς αὖ αὖ σὺ ξωπυρεῖς νείκη νέα;
ἠλε΄ σιγῶ· δέδοικα γάρ νιν ὡς δέδοικ' ἐγώ.
κλυ παῦσαι λύπων τῶν δ'· ἀλλά τί μ' ἐκάλεις τέκνον;
ἠλε΄ ἵ' κουσας οἶμαι τῶν ἐμῶν λοχευμάτων,
τούτων τι σοὶ μου θῦσον· οὐ γὰρ οἶδ' ἐγὼ
δεκάτη σελήνη παιδὸς ὡς νομίζεται.
ξίβων γὰρ οὐκ εἶμ', ἄτοκος οὖσ' ἐν τῷ πάρος.
κλυ Ἄλλης τό δ' ὄφελον, ἤ σ' ἔλυσεν ἐκ τόκων.
ἠλε΄ αὐτὴ λόχευον, κἄτεκον μόνη βρέφος.
κλυ οὕτως ἀγείτων οἶκος ἵδρυται φίλων;
ἠλε΄ » πένητας οὐδεὶς βούλεται κτᾶσθαι φίλους.
κλυ ἀλλ' εἶμι. παιδὸς ἀριθμὸν ὡς πλεσφόρον
θύσω θεοῖσι· σοὶ δ' ὅταν πράξω χάριν
τήνδ', εἶμ' ἐπ' ἀγρόν· οὗ πόσις θυηπολεῖ
νύμφαισιν. ἀλλὰ τοῖσδ' ὅχοις ὀπάονες
φάτναις ἄγοντες, πρόσθεν. ἡνίκ' αὖ δόμε
δοκῇ τε θυσίασ' ἧς δ' ἅπτ' ἀλλάξαι θεοῖς,
πάρεστε. δεῖ γὰρ καὶ σφόσιν δοῦναι χάριν.
ἠλε΄ χώρει πένητας εἰς δόμους. φρουρεῖ δέ μοι
μήτ' ἀλαλώσῃ πολύκαπνον στέγης πέλας.
θύσεις γὰρ οἷα χρή σε δαίμοσι θύειν.
κἀνοῦν δ' εὐῆρκται, καὶ τεθημμένη σφαγὶς
ἥ πρὶν καθεῖλε ταῦρον, οὐ πέλας πεσὼν
ὠλιγεῖσα. νυμφεύσει δὲ κἀν ἄδου δόμοις
ὦ πρὶν ξυνοῦσ' ἐν φάει. τόσην δ' ἐγὼ

στε
ρ.

δώσω χάριν σοι, σὺ δ' ἐμοὶ δίκην πατρός.
χορ ἐμοὶ βαὶ κακῶν μετά-
βολοι πνέου-
σιν αὖραι δόμων.
τότε μὲν λουτροῖς
ἔπεσιν ἐμὰς ἐμὸς ἀρχέτας,
ἰάχησε δὲ στέγα, λάϊνοι
τε θεηγοὶ δόμων, τά δ' εἰνέσωντος. ὦ
φιλία τί με γίνασι φονεύεις, φίλαν
παῖδ' ἐμὰν δικάτασιν εἰ σωρᾷ-
σιν ἐλθόντ' ἐμαί;
πελίρροιό δὲ τάνδ' ὑπάγεται δίκα
δασπόμου λέχοιό, μελέαν δ' ἄπόσιν
χρόνιον ἰκόμενον εἰσ' οἶκον,
κυκλώπεια τ' οὐρανία τείχε', ὀ-
ξυθήκτῳ βέλει ἔκανεν αὐτόχειρ,
πέλεκυν εἰ χερῶν λαβοῦσα. τλάμων
πόσις ὅ, τι ποτὲ τὰν πάλαι-
ναν ἔχε κακόν.
ὀρεία τίς ὡς λέαιν' ὀργάδων
δρύοχα νεμομένα, τάδε κατήνυσεν.
κλυ ὦ τέκνα, πρὸς θεῶν μὴ κτάνητε μητέρα.
χορ κλύεις ὑπώροφον βοάν;
κλυ ἰώ μοι μοι.
χορ ὤμωξα καὶτὸ πρὸς τέκνων χειρουμένης,
νέμει τοι δίκαν θεὸς ὅ τιν' τύχῃ.

χέτλια μὲν ἔπαθον, αἰόσια δ' εἰργάσω
τάλαιν' ὀδύνετον.
ἀλλ' οἶδε, μηδὲ νεοφόνοισι αἵμασι
πεφυρμένοι, βαίνοισιν ἔξ οἴκων πόδε.
φόβεια δίγματ' ἀθλίων πεσόντων.
οὐκ ἔστιν οὐδεὶς οἶκος ἀθλιώτερος
τῆς Ταντάλειον, οὐδ' ἔφυ ποτ', ἐκθρώσκων.
ὀρε' ἰὼ γᾶ καὶ Ζεῦ πανδερκέτα βροτῶν,
ἴδετε τάδ' ἔργα φόνια μυσαρά.
δίγονα σώματ' ἐν χθονὶ κείμενα, τολαγῆ
χερὸς ὑπ' ἐμᾶς, ἃ ποιν' ἐμῶν πημάτων.
* ἀλε' δακρύτ' ἄγαν ὦ σύγγον' αἰτία δ' ἐγώ.
δι' ἀ πυρὸς ἔμολον ἐτάλαινα μυτεῖ τᾶ-
δ', ἁμ' ἔζηκτε κούραν.
ἰὼ τύχας σᾶς. τύχας μᾶτερ τεκοῦ-
σ', ἄλαστα, μελέα,
καὶ πέραγε παθοῦσα σῶν
πίκνων ὕπαι·
παῖδός δ' ἔπι-
σας φόνον δικαίως.
ὀρε' ἰὼ Φοῖβ' ἀνύμνησας δίκαν,
ἃ φατὰ φανερὰ δ' ἐξέπρα-
ξας' ἄχαα, φοινία δ' ὦ παῖς λέχη ἀχὰ γᾶς
τᾶσ' ἐλλανίδος·
πίνα δ' ἑτέραν μόλω πόλιν; τίς ξένος; 5
τίς δαίσεται ἐμὸν κάρα πεσόντα; 1

μητέρα κτανόντος;
ΗΛΕ ἰώ μοι μοι. ποῖ δ' ἐγώ;
πίν' εἰς χῶρον;
πίνα γάμον εἶμι; τίς πόσις με δέξεται
νυμφικὰς ἐς εὐνάς;
ΟΡΕ πάλιν πάλιν φρόνημα σὸν
μετεσάθη πρὸς αὔραν.
φρονεῖς γὰρ ὅσια νῦν, τότ' οὐ φρονοῦσα.
δεινὰ δ' εἰργάσω φίλα
κασίγνητον οὐκ ἐθέλοντα.
κατεῖδες οἷον ἀ τάλαιν' ἐὼν πέπλων
ἔβαλεν, ἔδειξε μαστὸν οἱ φονεύς;
ἰώ μοι μοι. πρὸς πέδῳ
πεθεῖσα γόνιμα μέλεα, τὰν κόμαν δ' ἐγώ.
ΗΛΕ σάφ' οἶδα δ' ὀδύνας ἔβαν,
ἰήιον κλύων γόον
μητρός, ἅ σ' ἔπεκτε.
ΟΡΕ βοᾶι δ' ἔλασκε τάνδε, πρὸς γέλωτ' ἐμὰν
πεθεῖσα χέρα.
τέκος ἐμὸν λιταίνω.
παρηίδων τ' ἄξεμαῖ
ἐκειμνάθ' ὥστε χέρας ἐμὰς λιπεῖν βέλος.
ΧΟΡ τάλαινα πῶς ἔτλας φόνον
δι' ὀμμάτων ἰδεῖν σέθεν,
μητρὸς ἐκπνεούσας;
ΟΡΕ ἐγὼ μὲν ἀθλίαν βαλὼν φαρέων κόραις ἐμαῖ-

σι, φασγάνῳ κατηρξάμαν,
ματέρος ἔσω δέρας μεθείς.
ἠλε ἐτώ δ' ἐπικέλευσά σοι·
ξίφος τ' ἐφαψάμενος ἄμα.
χο δεινότατον παθέων ἔρεξας.
λαβοῦ, κάλυπτε μέλεα ματέρος.
πέπλοις καὶ θέρμοτον σφαγάς.
φονέας ἔπιτες ἄρα σοι.
ἠλε ἰδοὺ φίλαι τε, κοὐ φίλαι,
φάρεα γ' ἀμφιβάλλομαι,
τέρμα κακῶν μεγάλων δόμοισιν.
χο ἀλλ' οἵδε δόμων ἔσω πρὸ ἄκρο τάτων
φαίνονσϊ πτερόεντες, ἢ θεῶν
τῆς οὐρανίων· οὐ χθὼν θνητῆς
χ' ἥδε κέλευθος πᾶσιν εἰσφανερὰ
ὁρᾶν βαίνουσϊ βροτοῖσιν;
διόσκ Ἀγαμέμνονος παῖ, κλῦθι· δίπτυχοι δέσε
καλοῦσι μητρὸς σύγγονοι διόσκοροι,
κάστωρ, καὶ ἀγνὸς τε Πολυδεύκης ὅδε.
δεινὸν δὲ ναὸς ἀρτίως πόντου σάλον
παύσαντ' ἀφίγμεθ' Ἄργος, ὡς εἰσείδομεν
σφαγὰς ἀδελφῆς τῆσδε, μητέρος θ' ὅσης.
δίκαια μὲν νυν ἥδε πάσχει. σὺ δ' οὐχὶ δρᾷς.
φοῖβος τε φοῖβος. ἀλλ' ἄναξ γ' ἐς ἐμὸς,
σιγῶ. σοφὸς δ' ὤν, οὐκ ἔχρησέ σοι σοφά.
αἰνεῖν δ' ἀνάγκη πάντα. τἀντεῦθεν ἤδη

πράσσειν δὲ μοῖρα, Ζεὺς τ' ἔκρανε δοῦ πέρι.
Γυλάδη μὲν Ἡλέκτραν δὸς ἄλοχον εἰς δόμους,
σὺ δ' Ἄρτος ἔκλιπ'· οὐ γὰρ ἔστι σοι πόλιν
τὴν δ' ἐμβατεύειν, μητέρα κτείναντα σήν.
δεινὰς δὲ κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαί,
ζοχνᾶσι τήσουσ' ἐμμανῆ πολεμώμενον.
ἐλθὼν δ' Ἀθήνας, Παλλάδος σεμνὸν βρέτας
πέσσ πτυξον. εἴ ἐξαφορμίνε πονημίασ
δεινοῖς δράκουσιν ὥστε μὴ φανεῖν σέθεν,
χορῶν πόντα τείνουσά σου κάρα κύκλον.
ἔστιν δ' Ἄρεός τις ὄχθος· οὗ πρῶτον θεοὶ
ἔζονθ' ἁδὲ φόφοισιν αἵματος πέρι·
Ἁλιρρόθιον ὅτ' ἔκταν' ὠμόφρων Ἄρης,
μῆνιν θυγατρὸς αἰσχίων νυμφευμάτων,
πόντου κρέοντος παῖδ'· ἵν' ὕστερον τάφος
φόφος, βεβαίαν ὅστις ἔκτε τὸν θεοῖς.
εἰ ταῦθα καὶ σὲ δεῖ δραμεῖν φόνου πέρι.
ἴσαν δέ σ' ἑκόντ' οἱ ἑκόντ' μὴ θανεῖν δίκῃ
φόφοι πεθεῖσαν· λοξίας γὰρ αἰτίαν
εἰς αὐτὸν οἴσει, μητέρος κρήσας φόνον.
καὶ τοῖσι λοιποῖς ὁ δὲ νόμος πεθήσεται,
νικᾶν ἴσους φόφοισι τὸν φεύγοντ' ἀεί.
δεινὰς μὲν οὖν θεὰς τῷ δ' ἄχει προσλημψέαι,
πάτον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονός.
σεμνὸν βροτοῖσιν οὖσες χρηστήριον.
σὺ δ' ἀρκάδων χὴ πόλιν ἐπ' Ἀλφειοῦ ῥοὰς

οἰκεῖν, λυκαίου πλησίον σηκώματος.
ἐπώνυμος δ' ἔσθ' πόλις κεκλήσεται.
σοὶ μὲν τάδ' εἶπον. ἓν δὲ δ' Αἰγίσθου νέκυν,
ἄρχοντ' ἀπολίτας γῆς καλύψουσιν τάφῳ.
μητέρα δὲ τὴν σὴν, ἅρμα ναυπλίαν πατρὸς
Μενέλαος ἐξ οὗ Τρωϊκὴν εἵλε χθόνα,
Ἑλένην τε δάμαρ. Πρωτέως γὰρ ἐκδόμων
ἥκει λιπὼν σ' Αἴγυπτον. οὐδ' ἦλθε φεύγας.
Ζεὺς δ' ὡς ἔοικε γλίσχρον καὶ φόνος βροτῶν,
εἰδωλον Ἑλένης ἐξέπεμψεν εἰς Ἴλιον.
Γυλάδης μὲν οὖν κόρῳ τε καὶ δάμαρτ' ἔχων
Ἀχαιΐδος γῆς οἴκαδ' εἰσορμείτω,
καὶ τὸν λόγῳ σὸν πνεῦμα κομιζέτω
φωκέων ἐς αἶαν, καὶ δότω πλούτου χάρος.
σὺ δ' Ἰσθμίαν γῆς αὐχένα βαίνων ποδὶ,
χώρει πρὸς οἶκον πικρὸν αὖ δαίμονα.
πεπρωμένην γὰρ μοῖραν ἐκπλύσας φόνου,
εὐδαιμονήσεις τῇ δ' ἀπαλλαχθεὶς πόνων.

χορ ὦ παῖ δὲ Διὸς, θήμασιν εἰς φθογγὰς
τὰς ὑμετέρας ἡμῖν πλάθειν;

διοσκ θέμις· οὐ μυσαροῖσι τοῖσδε σφαγίοις.

ἀρε καὶ μοὶ μύθου μέτα Τυνδαρείδαι;

διοσκ καὶ σὺ· φοίβῳ τὴν δ' ἀϊδαθήσω
πράξιν φονίαν.

χορ πῶς ὄντι θεῷ, τῆς δὲτ' ἀδελφᾶς
τῆς καταφθιμένης

οὐκ ἐρκέσαν κῆρας μελάθροις;

Διόσκ. μοίρας ἀνάγκης ἡγεῖτο χρεών,
Φοίβου τ' ἄσοφοι γλῶσσης σποποί.

Ἡλε. τί δαί μ' Ἀπόλλων; ὦ οἷοι χρησμοὶ
φονίαν ἔδοσαν μητέρι γενέσθαι;

Διόσκ. κοιναὶ πράξεις, κοινοὶ δέ ποτ μοι.
μίαν δ' ἀμφοτέροισ'
ἔτεκναισεν.

Ὀρε. ὦ σύγγονέ μοι. χρονίαν σ' ἐσιδών,
τὴν σὴν δύθυς φίλαν στέρομαι,
καί σ' ἀπολείψω σοῦ λιπόμενος.

Διόσκ. πόσιν ἐς αὐτὸς καὶ δόμους. οὐχ ἥδ-
ιστ' οἰκήσας πέδον Ἀργείων,
πόλιν Ἀργείων.

Ὀρε. καὶ τίνος ἄλλας συναχαιὰ μείζους,
ἢ γᾶς πατρῴας ὅρον ἐκλιπεῖν;
ἀλλ' ἐγὼ οἴκων ἔξειμι πατρὸς
καὶ ἐπ' ἀλλοτρίας φήφοισι, φόνον
μητέρος ὑφέξω.

Διόσκ. θάρσει· Παλλάδος ὅσιον ἥξεις
πόλιν, ἀλλ' ἀνέχου.

Ἡλε. πόροι μοι σόνοις σόνα πέσσατον
σύγγονε φίλτατε.
δολὰ γὰρ ξυγγυὸς ἡμᾶς πατρῴων
μελάθρων, μητρὸς φόνιοι κατάραι.

Ὀρε. βάλε, πέσ' πτυχὸν σῶμα, θανόντος

δ' ὡς ἐμὴ τύμβῳ καταθρήνησον.
ΔΙΟΣ. Φεῦ φεῦ.
δεινὸν τόδ' ἐγηρύσω
καὶ δεοῖσι κλύειν.
ἔνι γὰρ καὶ μοὶ, τοῖς τ' οὐρανίδαις
οἶκτοι θνητῶν πολυμόχθων.
ΟΡΕ. οὐκέτι σ' ὀλοῦμαι.
ΗΛΕ. οὐδ' ἐγὼ εἰς σὸν βλέφαρον πελάσω.
ΟΡΕ. τάδε λοιδορά μοι προσφθέγματα σύν-
ΗΛΕ. ὦ χαῖρε πόλις.
χαίρετε δ' ὑμεῖς
πολλὰ πολίτιδες.
ΟΡΕ. ὦ πιστοτάτη,
στείχεις ἤδη;
ΗΛΕ. στείχω βλέφαρον τέγγουσ' ἁπαλόν.
ΟΡΕ. Γυλάδη, χαίρων ἴθι· νυμφίον
δέμασ' Ἡλέκτρας.
ΔΙΟΣ. τοῖσδε μελήσει γάμος· ἀλλὰ κύνας
τάσδ' ἐκφοβοῦντων, στεῖχ' ἐπ' Ἀθηνῶν.
δεινὸν γὰρ ἴχνος βάλλουσ' ἐδὴ δὶ
χειροβράκοντες, χρῶτα κελαιναί.
δεινῶν δ' ὁλῶν καιρὸν ἔχουσι.
νὼ δ' ἐδὴ πόντον Σικελὸν ποντίᾳ
πόδα τε νεῶν πρώρας ἐπαύλους,
δόξᾳ δ' ἀϊδρείας στείχοντε πλανᾶς,
τοῖς μὰ μυθείοις, οὐκ ἐπαρήγομεν.

οἷσι δ' ἄσιον, καὶ τὸ δίκαιον
φίλον εἶναι τοῦτο, τούτου χαλεπῶν
ἐκλύοντες μόχθων, σώζομεν.
» οὕτως ἀδικεῖν μηδεὶς θελέτω,
» μὴ δ' ἐπιόρκων μέτα συμβολείτω.
θεὸς ὢν θνητοῖς ἀτρεβίαν.
χαίρετε. χαίρειν δ' ἔστις δύναται
καὶ ξυντυχίαν μείζονι πρόμῳ
θνητῶν, εὐδαίμονα πράσσειν.

ΤΕΛΟΣ.

Α Β Γ Δ Α' πάντα εἰσὶ τετράδια.

BIBLIOTECA REALE
ROMA
VITTORIO EMANUELE